REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JUNE 14th, 1963 — No. 600 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Onder Welke Vlag Varen Wij?

Canada heeft geen nationale vlag.

In de laatste troonrede is aangekondigd, dat wij er een krijgen. De regering zal er aandacht aan besteden en waarschijnlijk in de naaste toekomst een ontwerp presenteren.

Wij hopen, dat de regering dit inderdaad zal doen.

Een vlag is een symbool van de in het verleden gegroeide eenheid. Dit is weliswaar een "home-made" definitie van het woord, maar zo zouden wij toch een vlag willen zien. Wij kunnen het dan ook moeilijk eens zijn met degenen, die aan een vlag geen waarde hechten. Aan een vlag geen waarde hechten geeft de indruk van aan het verleden geen waarde hechten. Zoals bijvoorbeeld het overigens goed geredigeerde dagblad "The Globe and Mail" de kwestie van een vlag een "silly issue" noemde. Dit blad schreef: "In this age of internationalism the question of a national flag is irrelevant, time-wasting and more than somewhat silly. Mr. Pearson has more important things to deal with than the various ways in which crosses, stripes, and assorted animals and other symbols can be arranged on a piece of cloth."

Een dergelijke voorstelling van zaken geeft wel aardig de thans geldende gedachte weer. "De eeuw van internationalisme" is een ander woord voor het vervagen, het geringschatten van hetgeen in het verleden is gegroeid. Er klinkt een soort defaitisme in door, zo in de geest van: laten wij wat vroeger was nu maar schieten; dat heeft ons niet veel verder gebracht. Verschillen moeten uitgevlakt worden. Wij leven nu in de eeuw van internationalisme, van gelijkheid. Waar maken wij ons druk over?

Dit is een geest, die over de gehele wereld vaart. Wij komen er allen en overal mee in aanraking. In Europa zien wij de Common Market uitgroeien tot een Europees parlement, hetgeen een begin is van het verdwijnen der nationaliteiten. En om nog even op Canada terug te komen: een dezer dagen heeft een lid van de volksvertegenwoordiging aan de Minister van Defensie gevraagd of hij kon vertellen, onder hoeveel vlaggen de Canadese strijdkrachten in de twee wereldoorlogen hadden gestreden. Het bleken er vijf te zijn. Een duidelijk bewijs van gebrek aan eenheid.

Eenzelfde beeld geeft de christelijke kerk ook te zien. O zeker, wij hebben wel symbolen van eenheid, al zijn dat dan geen vlaggen. Maar wij hebben de letters, aanduidende de oecumenische . . . . (vul het maar in: eenheid of verdeeldheid) Wij hebben de W.C.C., de I.C.C.C., de N.A.E., de R.E.S. Misschien zijn er nog wel meer combinaties te noemen. Canada behoeft zich niet zo erg te schamen, want de kerken (die een exempel van eenheid te zien zouden moeten geven) slaan geen beter figuur. En die kerken bestaan al veel langer dan de Dominion of Canada.

Wij mogen nog zulke warme voorstanders voor de oecumene zijn, wij mogen nog zoveel tijd en geld aan de oecumenische beweging besteden, wij mogen nog zulke mooie uitspraken bedenken, maar laten wij toch niet verhelen, dat de eenheid zoek is. Het is gewaagd om dit zo maar te zeggen. Het zal misschien ook wel heel wat opspraak verwekken. Zijn er niet talloze mensen bezig aan de eenheid van de Kerk? En was het niet de grote verdienste van de thans overleden Paus van Rome, dat hij een heel eind gevorderd was op de weg om christenen — roomsen en niet-roomsen — bij elkaar te brengen?

Dit moge allemaal waar zijn, maar intussen zitten wij er maar mee. De ene beweging voor de eenheid van het Christendom. Als de ene beweging zegt, dat zij zoveel duizend (of misschien wel: millioen) zielen heeft, dan presenteert de andere beweging het veelvoud ervan. En wat schieten wij er mee op? Zijn wij iets gevorderd op de weg naar de oecumene? Heeft de Kerk een diepere indruk op de wereld kunnen maken in dit verband? Of heeft de Kerk haar toevlucht gezocht in sociale maatregelen, in schoon klinkende uitspraken, in indrukwekkende getallen?

De Christelijke Encyclopaedie geeft onder de omschrijving van het woord "oecumene" een klein zinnetje, niet erg opvallend, maar veelzeggend. Er staat dit: "Jezus Christus brengt een nieuwe oecumene", en daardoor wordt verwezen naar Hebreeën 2:5. In deze tekst wordt ervan gesproken, dat alle dingen aan Jezus Christus onderworpen zijn, ook al zien wij dit nu nog niet ten volle. Dit is nu precies een punt, waarop vele Christenen elkaar niet (meer) vinden kunnen.

Men tracht een grote gemene deler te vinden door de uitspraken zo te formuleren, dat niemand er meer aanstoot aan nemen kan. Die uitspraken moeten min of meer neutraal zijn, willen zij de eenheid niet in de weg staan. Men kan daarom nog wel in de uitspraken de belijdenis tegenkomen, dat Jezus Christus de Zaligmaker der wereld is, maar dat alle dingen aan Hem onderworpen zijn, gaat voor het oecumenisch besef te ver. Immers, als alle dingen aan Hem onderworpen zijn, als Hij dus doordringt in ieders meest intieme leven en in alle levensverbanden en daar ook overal Zijn absolute autoriteit wil doen gelden, dan is dit een uitlegging van de Schrift, die lang niet alle christenen delen. Daarom past ze niet in het oecumenisch raam. Maar daarom is ze wel schriftuurlijk! Wat moeten wij dan? Moeten wij deze en dergelijke dingen ter wille van de eenheid maar verzwijgen of moeten wij juist met des te meer klem aandringen op een luisteren naar en onderwerpen aan de Schrift? Hierin ligt naar ons gevoelen de grondslag voor de ware oecumene.

Als wij ons een exegetische vrijheid mogen veroorloven, zouden wij in herinnering willen roepen, wat gebeurde in de tijd van de profeet Zacharia. Dat is één van de Oud-Testamentische bijbelboeken waaruit niet veel gepreekt en nog minder ge-exegetiseerd wordt. Al zijn de omstandigheden en de mensen en de gebruiken anders, er is toch ook wel overeenstemmig tussen toen en nu. De mensen van toen, die uit de ballingschap terug kwamen, wilden "de gunst des Heren zoeken". Daar kan moeilijks iets tegen zijn. Dat willen wij toch ook? Zij vroegen of zij die vastendagen nog moesten houden. Had dat nog wel zin? Dat was iets van het verleden, en och, dat had voor hen toch niet veel waarde meer. Dat is zo ongeveer hetzelfde, als wanneer wij dat verleden maar liever willen vergeten. Wij leven nu in de tijd van het internationalisme, van de oecumene. Die mensen van toen kregen echter geen "ja" of "neen" tot antwoord. Zacharia moest dit tegen hen zeggen: "Zeg tot al het volk des lands en tot de priesters: wanneer gij in de vijfde en zevende maand hebt gevast en geklaagd nu al zeventig jaren lang, **hebt gij dan inderdaad voor Mij gevast?"**

Wij weten niet of die mensen toen van dit antwoord geschrokken zijn. Maar het is wel om te schrikken. Het brengt ons gehele godsdienstig bedrijf op de onderzoektafel. Natuurlijk, als het Oude Testament voor ons afgedaan heeft, dan kunnen we aan deze vraag voorbijgaan. Maar als wij nog de eenheid van de Schrift belijden, dan raakt dit antwoord van God ook ons. Zo in deze vorm ongeveer: hebben wij in al die jaren na de reformatie, in al onze pogingen tot godsdienst en oecumene, inderdaad de Here gezocht? Hebben wij gesproken, en geleefd, en gehandeld, en geloofd, en gestreefd, uit de werkelijkheid dat alle dingen (ALLE dingen) aan de Heiland onderworpen zijn? Hebben wij de wereld geconfronteerd met deze autoriteit of hebben wij slechts de indrukwekkende getallen van de leden onzer kerken aan de wereld voorgehouden?

Te zeggen dat het bovenstaande zich richt tegen de oecumene zou een verkeerde conclusie zijn. Wij zijn alleen verlangend, dat de oecumene waarlijk het geluid van de Kerk zal doen horen; de Kerk als het lichaam van Christus, onlosmakelijk verbonden aan Hem en ondenkbaar zonder Hem. Wat heeft [illegible] wereld aan onze getallen, als [illegible] daardoor "de stem van een, roepende in de woestijn" niet meer hoort?

Het duurt nog slechts enkele weken en dan komt in Grand Rapids de Reformed Ecumenical Synod bijeen. In het bijzonder zijn er twee agenda-punten die onze verwachting in spanning brengen. Daar is eerst de studie van de Ierse theoloog G. W. Grier over de toekomstverwachting der kerk. Wat gaat deze synode over dit belangrijke punt tegen de wereld zeggen?

En daar is verder het vraagstuk van de verspreiding van Calvinistische literatuur, dat deze synode te behandelen zal krijgen.

Alleen deze twee punten, al zou er niets anders op de agenda zijn, maken dat wij veel van deze oecumenische samenkomst verwachten. Want het gaat er uiteindelijk niet om of wij te weten kunnen komen hoeveel mensen er lid van een kerk zijn, maar dat duidelijk gemaakt wordt onder welke vlag wij varen. Er wordt al veel te veel gesproken in termen van algemeenheid. De wereld heeft (en wij zelf hebben eveneens) dringend behoefte aan een welomlijnd en duidelijk getuigenis.

D.F.

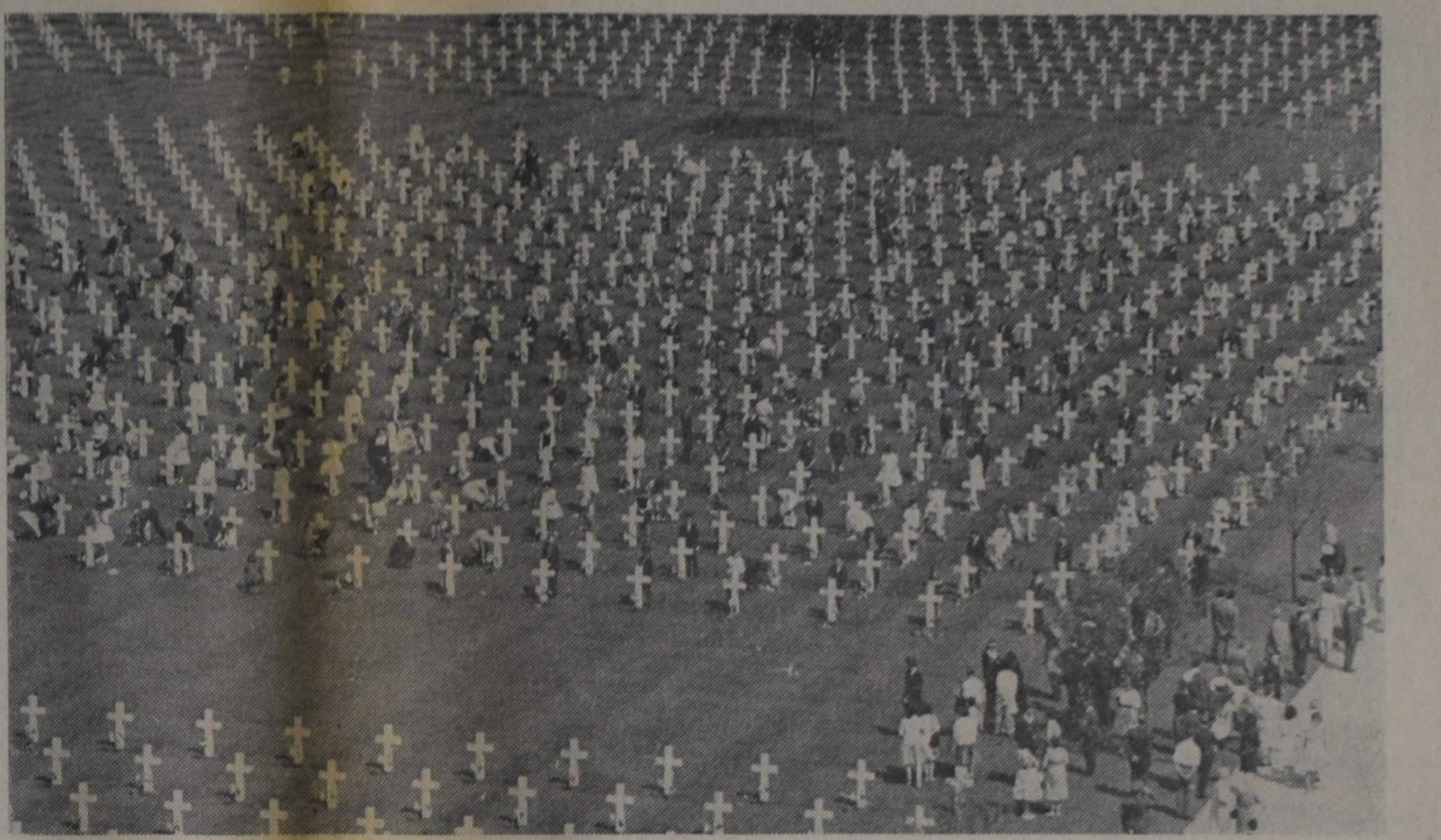

"MEMORIAL DAY" OP MARGRATEN

Op de grote Amerikaanse begraafplaats te Margraten, Nederland, waar duizenden Amerikaanse mannen hun laatste rustplaats vonden, is Donderdag 30 Mei ter gelegenheid van "Memorial Day" een sobere herdenkingsplechtigheid gehouden.

Op de foto zien we schoolkinderen, die dankzij o.a. deze Amerikaanse soldaten in een vrij land kunnen opgroeien, bloemen leggen op de eenvoudige graven.

DE BOODSCHAP DER ERFZONDE

De mens wordt maar niet moe van het zoeken naar een middel om de moeilijkheden in het leven op te lossen. Zelfs in een eeuw van atoombommen heeft de mens de moed nog niet opgegeven.

Charles Frankel is één van hen. In zijn boek **The Case for Modern Man** geeft hij daarvan getuigenis. Volgens hem schrijft het liberalisme nog steeds het juiste medicijn voor. Want in de vrijheid van de individu, de ontwikkeling van de wetenschap, en de juiste structuur van het maatschappelijke leven ligt het geheim van het liberalistische dogma verborgen. Frankel weet echter terdege dat het liberalisme vooral in de laatste eeuw heftig becritiseerd is. Daarom probeert hij in zijn boek de critiek van enige opponenten te weerleggen. Het is een bonte verscheidenheid. Met Maritain, Mannheim, Niebuhr, en Toynbee kruist hij het degen. Wat ons als christenen ongetwijfeld opvalt is de critiek van de Amerikaanse theoloog Reinhold Niebuhr.

Niebuhr becritiseert het liberalisme om haar geloof in de volmaaktheid van de mens. Volgens Frankel is de misère in de wereld niet hoofdzakelijk het gevolg van de slechtheid van de mens, maar het resultaat van de scheve ververhoudingen in de maatschappij. Bijvoorbeeld door te veel staatsbemoeiingen. Niebuhr begrijpt echter wel dat het de mens is die actief deelneemt aan de structuurveranderingen.

Het plan kan nog zo goed opgesteld zijn, maar het is altijd weer de mens die onwillend is de theorie uit te voeren. In dit verband maakt Niebuhr een belangwekkende opmerking. Hij ziet de kwaal in de **erfzonde**. Zeker, Niebuhr geeft hier geen gereformeerde dogmatiek ten beste. Maar hij ziet toch wel in dat er in de mens een ingeboren kwaad zit die je er niet uitkrijgt en waar je rekening mee moet houden bij het construeren van maatschappelijke verbeteringen. Want overal stoten we ons hoofd tegen de muur van het egoisme en de trotsheid van de mens.

Hoewel Niebuhr geen bijbelse interpretatie van de erfzonde geeft, is het toch belangrijk dat we hier een mens horen erkennen dat de onontwarde knoop bij de mens zelf zit. Komt men dan eindelijk, na de beestachtigheden van concentratiekampen, tot dit inzicht? Dan is hier een taak voor de christen om een gesprek te beginnen! Want de erfzonde is niet een aangelegenheid voor de kerk, voor de professor in de dogmatiek, maar ook voor de psycholoog, de socioloog, en de filosoof. En niet minder voor de fabrieksarbeider, de kantoorklerk, en de zakenman.

Toch zullen we eerst nog even naar Frankel's verweer moeten luisteren. Want Frankel vindt de leer van Niebuhr veel te somber. Stelt U voor, wat zouden kinderen daar nu van zeggen die op school hun best doen om vooruit te komen. Het liberalisme daarentegen heeft deze kinderen altijd aangemoedigd. De leer van de goedheid van de mens was juist een poging van het liberalisme "to make education more responsive to the needs of children."

Is de leer van de erfzonde dan werkelijk zo somber? Moeten wij Zondag 3 van de Heidelberger Catechismus dan maar gauw voorbij om ruimer adem te halen? Heeft de kerk de erfzonde zo verkondigd dat de buitenkerkelijke mens het idee kreeg: hier valt een deur in het slot? Betekent de erfzonde dat er geen uitzicht meer is? Ik ben bang dat de kerk het wel eens zo heeft laten voorkomen. Men heeft vroeger over onze zondigheid nogal uitgeweid, zodat de wereld wel eens een gevoel heeft moeten krijgen dat we met de erfzonde in een doodlopende straat terecht komen.

Maar dat is toch beslist **niet** de boodschap van de bijbel. In Psalm 51, waarin de erfzonde zo duidelijk naar voren komt, **staat achter** de tekst: "Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen," geen punt. Maar David vervolgt: "Doe mij **blijdschap** en **vreugde** horen; laat het gebeente dat Gij verbrijzeld hebt weer **jubelen**." David houdt er dus allesbehalve een sombere erfzondeleer op na.

Enkele jaren geleden kwam een Christian Reformed dominee met een niet-christelijke professor in gesprek over de oorzaak van de toenemende misdaad onder de jeugd. De professor beweerde dat dit het gevolg was van het gebrek aan speelruimte en zomerkampen. Maar de dominee zei onmiddellijk dat de zonde de oorzaak ervan was. Kunt U zich begrijpen dat na dit "geijkte" antwoord (hoe waar het ook moge zijn) de professor meteen gedacht heeft: daar heb je die zwartkijkers weer? Wanneer wij nu mensen ontmoeten die bezorgd zijn over de hedendaagse maatschappij — en dat zijn er velen — laten we dan **vollediger** zijn dan die dominee, hoe goed het **ook bedoeld** was. Frankel moet de oorzaak van de ellende in gaan zien, maar Niebuhr moet ook gaan beseffen dat je met de ontdekking van het kwaad zelf nog niet veel verder komt. Beiden zullen Psalm 51 helemaal moeten lezen. Dan pas zijn ze volledig ingelicht. En dat behoort tot onze taak.

Nu moet hier echter iets aan toegevoegd worden. Wij kunnen zeggen dat de ellende in de wereld het gevolg is van de zonde, en dan kunnen we neerkijken op de boze wereld. We kunnen ons hoofd schudden wanneer we onze buurman het gras zien maaien op zondag of "foei" zeggen wanneer de chef vloekt omdat zijn pen lekt. Wij kunnen de knop van het t.v. toestel omdraaien wanneer er een slechte film voor is, en we kunnen een vies krantje meteen in de prullemand gooien. Maar dan bezien we de zonde te veel van een afstand. Dan staan we er min of meer als toeschouwers bij. Professor Berkouwer heeft eens gezegd dat de leer van de erfzonde altijd een **persoonlijke** belijdenis is. Wanneer wij over de erfzonde spreken dan doen wij het als die professor die college gaf over kanker op zo'n wijze dat de studenten begrepen dat hij de ziekte zelf onder de leden had. Wanneer wij dus de zoekende en tastende mens van vandaag — zowel een **Frankel als** een Niebuhr — de weg willen wijzen, zijn wij niet alleen gidsen, maar tegelijkertijd deelnemers aan de wandeltocht. Want we hebben zelf de ernst van de erfzonde leren kennen.

En die persoonlijke en volledige boodschap der erfzonde moet niet opgesloten blijven binnen de kerkmuren of alleen genoteerd staan in catechisatieboekjes, maar het is de boodschap van de socioloog, de psycholoog en de filosoof. Want hoe kan men een goed medicijn voorschrijven, wanneer de diagnose niet geheel juist is?

En wanneer de zakenman propageert dat de vrijheid van de individu het panecee is, en de fabrieksarbeider beweert dat structuurveranderingen een gouden eeuw doen aanbreken, en de kantoorklerk alles verwacht van de fascinerende resultaten van de wetenschap, dan mogen wij niet zwijgen over die volledige boodschap der erfzonde.

Paul Tameling

KERSEBLOESEM
dit hemdje met de brede broderie-rand kunt u ook strapless dragen. We noemen het strepje, maten 38-46
Broekje met kantrandje in de zelfde broderie; maten 38-46

IMPORTEUR:

JANKOK Ltd.

5250 Yonge Street
WILLOWDALE, ONT.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Leeft U met me mee? Ik heb me in een soort doolhof gewerkt en hoop, dat U me een handje wilt helpen om eruit te komen. De Penpal Lijst, die we ditmaal weer opstelden voor ongehuwde lezers boven de 24 is volslagen van de koers: er was een tiental meer dames dan heren, die zich aanmelden. Dit is nog niet eerder gebeurd. Wat is er aan de hand met het z.g. sterke geslacht? Doet U me een plezier en druk dit nummer even onder de neus van vrijgezellen (en misschien weduwnaars?) in Uw omgeving. Vertel hun, dat ze bij ons terecht kunnen voor het adres van een jongevrouw, die uitziet naar een gezellige briefwisseling, in het Engels of Holands. Hun beroepen zijn: gezinsverzorgster, verpleegster, onderwijzeres etc. en de leeftijden liggen tussen 28 en 44 jaar.

PENPALS, attentie: adressen van de dames, die zich opgaven in antwoord op het verzoek van de jongeman in de West, zijn intussen aan hem doorgezonden. U zult wel van hem horen. Daar hij echter uiteindelijk slechts met één penpal zal corresponderen, verzoek ik U nog even te wachten op wat er nog binnenkomt op bovenstaande oproep. U krijgt dan een brief van me, die meer adressen bevat. Accoord?

Voorts heb ik hier nog 1) een flinke jonge farmer in Ontario, 27 jaar, die tevens een penvriendscap wenst. Hij houdt van lezen, maar zegt, dat zijn werk tegelijk zijn voornaamste hobby is. En 2) een jongeman van 29 jaar, eveneens in Ontario, die in een garage werkt. Zijn hobbies zijn: vissen, kamperen en tuinieren. Beide jongens verlangen kennismaking met een meisje, dat gelovig en eenvoudig is, èn van het platteland houdt. Laat van je horen, girls!

Een lezer schreef me een lange brief, waarin hij zijn hart luchtte over de eenzaamheid van zijn vrijgezellenbestaan. Hij vraagt wat er loos is met de meisjes van tegenwoordig, hebben die geen belangstelling meer voor mannen? (Een grappige vraag, als je net gehoord hebt wat een zekere Saskia ondervond met Penpal lijst . . .) Hij schrijft:

"In die ad (van een chr. correspondentieclub) stond, dat er 13 jongens waren en 3 meisjes, die er op hadden geschreven. Met andere woorden: 13% van de jongens en 3% van de meisjes zoekt naar geluk. Wij weten allemaal wel, dat degene die zich opgeeft bij zo'n club, zoekt omdat er iets is dat men anders niet vinden kan. Nu zijn er vele vragen, die telkens bij me opkomen, Saskia. Zoeken naar geluk, huwelijksgeluk, kunnen wij dat wel doen? De ene persoon is het wel gegund om te trouwen, maar de andere niet. Maar dan: waarom zo veel meer jongens, die zoeken? Nu zul je zeker zeggen: het betekent niet, dat 13% van de jongens vrijgezel blijven. Nee, misschien niet. Maar kijk eens rond in je eigen kerk. Is het niet zo, dat er meer jongens zoekende zijn dan meisjes? Of ligt het aan de jongens? Zijn die te serieus en te bang, dat ze een blauwtje lopen?

Eens kreeg ik kennis aan een meisje, dat ik nog steeds in mijn gedachten heb. Het kon niets worden, want ze voelde niets voor mij, nadat wij elkaar een paar maal hadden ontmoet. Zij voelde voor mij als vriend, maar niet om "steady" mee te gaan. Dat schreef ze me twee dagen nadat ik haar gevraagd had. Weten zulke meisjes wel wat ze doen? Geloven zij in liefde op het eerste gezicht of gaan ze op hun gevoel af? Ik zou zo zeggen: deze dingen moeten wij biddend in overweging nemen en niet maar zo lichtvaardig van ons afzetten. Liefde moet toch groeien, net als het geloof en het vertrouwen in God?

Zo zijn er veel vragen zonder antwoord. Heel wat stille tranen worden er geschreid. Vele van mijn vrienden zeggen maar: afwachten, de rechte zal wel eens komen. Maar om elke avond thuis te zitten en huiswerk te maken . . . want dat doe ik. Ook al op aandrin[illegible] van onze dominee. Hij zegt: leer eerst maar eens wat en probeer een goede baan te krijgen, dan komt de rest vanzelf wel! Maar wat heb je aan een goede baan, als je eenzaam bent? Mijn werk staat me wel aan en geldzorgen heb ik ook niet."

Tot zover onze jonge vriend. Nu, ik behoef al niets meer te zeggen op het eerste gedeelte van je brief, John. Die statistieken van jou gaan niet op, dat heb je zeker wel in de gaten Je kunt rustig van me geloven, dat wat eenzaamheid betreft de jonge vrouwelijke immigranten in Canada niets minder te dragen hebben dan de mannelijke. De vraag is maar: hoe krijgen we hen bij elkaar? En dat is precies, wat ons blad al enkele jaren probeert te doen. Niemand behoeft daarbij gewetensbezwaren te hebben of zich het hoofd te breken over de kwestie of het wel verantwoord is om langs deze weg een levenspartner te zoeken. Natuurlijk is het dat! God kan ook deze weg gebruiken, zoals Hij al meer dan eens heeft gedaan. Het is echter niet geraden om de verwachtingen al te hoog te spannen, want evenals in andere omstandigheden kan men ook via een correspondentieclub teleurstellingen te incasseren krijgen.

Het is jammer, dat het meisje waaraan je nog steeds denkt, niets voor je voelt. (Want knoop in je oren: als een vrouw zegt, dat ze vriendschap voor je koestert, dan betekent dit, dat ze niet van je houdt.) Natuurlijk gaan meisjes in eerste en voornaamste instantie op hun gevoel af, wanneer de liefde in hetspel komt, wat dacht jij dan? De ene maal gaat het langzamer dan de andere, maar ook liefde op het eerste gezicht is heus niet uitgesloten. Het — wat jij noemt — biddend in overweging nemen komt, *nadat* de liefde geboren is. Niet ervoor. Liefde moet groeien, ja. maar dat kan toch pas als er een begin is, nietwaar? En nu zijn we tegenwoordig verschrikkelijk knap, maar tot op deze dag is er geen geleerde, wijs genoeg om uit te leggen waarom juist tussen deze man en die vrouw liefde ontstaat. Dikwijls tussen mensen, die — zelfs nauwkeurig bezien — weinig gemeen hebben. Als er één ding in de wereld is, dat door een meisje niet beredeneerd of geforceerd kan worden, dan is het wel de liefde van haar hart. Ik ben bang, John, dat jij daarmee in het verleden niet genoeg rekening gehouden hebt, waardoor je in je verlangen te hard van stapel liep.

Luister jij nu maar naar je dominee, de man gaf je kostbare raad. Op jouw leeftijd moet je niet tevreden zijn met wat je bereikt hebt. Dat je momenteel goed verdient, heeft hiermee geen steek te maken. Het gaat om jezelf, om je ontwikkeling, om je waarde als werker en — misschien — straks als kostwinner van een gezin. (Je weet toch ook wel, dat in slappe tijden de man zonder opleiding het eerste de laan uitgaat?) Maak gebruik van de gelegenheid om ongestoord te studeren. Je kunt het nu doen en hebt er je levenlang plezier van. Bovendien heeft je dominee vermoedelijk nog om een andere reden in deze zin geadviseerd: een meisje, waar pit in zit, zal geen genoegen nemen met jouw levenshouding. Hoe kan zij opzien tegen een man, die geen snippertje ambitie bezit? Iemand, die zichzelf ontwikkelt en probeert om vooruit te komen, is een aantrekkelijke partij op de "huwelijksmarkt", niet alleen om zijn toekomst, maar ook omdat hij meer respect inboezemt. Ja, ik weet het: eenzaamheid is heel erg. Maar gek word je er slechts van, als je door zelfmedelijden uit het oog verliest, dat je *een kind van God* bent. Denk daaraan, John! Met je verzoek zal ik rekening houden, dus tot schrijvens.

We gaan verder. U herinnert zich nog wel, lezeressen, dat Mrs. W. ons onlangs verzocht om met elkaar te praten over: "de aanwezigheid van onze jeugd in de z.g. poolrooms". Ik heb dit onderwerp in bespreking gegeven in de hoop, dat vaders en moeders daarover hun mening zouden inzenden. Helaas bleek hun belangstelling gering en ik weet niet of dit nu een goed of een slecht teken is. Er was een moeder, die van zich liet horen.

Mrs. W. schreef ons toen: "Persoonlijk vind ik het publiek, dat in de poolrooms vergadert, *geen* gezelschap voor mijn jongens,. Bovendien zijn er veel van die ongure types, die hun wel eens willen leren hoe aan "easy" money" te komen. Ze beginnen met wedden van 10 à 25 cent en dat groeit uit tot, ja tot wat? De trouble is, dat onder ons de gedachten verschillen, dat zelfs kerkeraadsleden er geen kwaad in zien. Wil je dit eens behandelen. Niet, dat ik m'n standpunt zal wijzigen, maar wilde wel, dat anderen het deden."

Onze lezeres Suzanna is het met haar eens. "Ik ben dezelfde mening toegedaan als Mrs. W. Ook ik zit met dit probleem. Een jongen van 16 jaar heeft geen andere ontspanning in de week dan de poolroom. Mijn zoon gaat met de zoon van de baas naar de poolroom en biljart daar, maar hij wedt niet. Dit is een klein plaatsje, population 250. Als je tot een grote gemeente behoort en dichtbij woont, dan is dit geen probleem. Dan hebben de jongens hun eigen vrienden en is er genoeg ontspanning. Dit is dus mijn ervaring."

Dank voor het opschrijven van je mening, Suzanna! Het spijt me, dat er geen man aan ons gesprek heeft deelgenomen, want die had ons wellicht over zijn eigen ervaringen in de poolroom kunnen vertellen. Wij hebben, als vrouwen, onze wetenschap toch maar uit de

(Vervolg op pag. 5)

ROYAL BANK

Een Handige Plaats Om Al Uw Geldzaken Te Doen

Spaarbankrekeningen — Veilig bewaren van waardevolle dingen — Postwissels — Reischeques — Leningen volgens plan op termijnen — Leningen voor verbeteringen aan het huis — Er is een filiaal van de Royal Bank in Uw buurt.

Totale activa — $5.000.000.000

Zoekt U naar een origineel verjaardagsgeschenk? Geef een abonnement op C.C. cadeau. Een verrassing die een heel jaar nieuw blijft.

Waarom zou U meer betalen?

Levens-verzekering — Automobile-verzekering — Brand-verzekering — Ziekte-verzekering enz. enz. Men wordt soms naar van al die verzekeringen. En toch is het voor de bescherming van U en Uw gezin noodzakelijk deze verzekeringen te hebben. Alle goede dingen kunnen echter ook overdreven worden. Zo zal bijvoorbeeld een levens-verzekering binnen de perken van het inkomen gehouden moeten worden. Een brand-verzekering niet hoger moeten zijn dan de werkelijke waarde van huis of inboedel. Een ziekte-verzekering kan eveneens overdreven worden.

Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat iedere inwoner van Ontario zich verzekerd heeft voor ziekenhuiskosten bij de Ontario Hospital Insurance, de enige instantie in Ontario die voor ziekenhuis-kosten kan verzekeren.

Maar de markt biedt zoveel aan op het gebied van de Operatiekosten en Dokters-kosten verzekering, dat men er verward van wordt.

Hier zijn enkele raadgevingen voor het kopen van een dergelijke verzekering.

Allereerst lette men op de uitkeringen welke de verzekering biedt. In veel gevallen is dit sterk overdreven, waarbij zelden voorkomende gevallen worden verzekerd.

Bijvoorbeeld: Ambulance kosten en speciale verpleegsters verzorging zijn geen normale kosten maar uitzonderingen. Niet een ieder gaat naar het ziekenhuis met de ambulance en slechts in zeer ernstige gevallen zijn speciale verpleegsters nodig. Waarom zou U voor deze dingen een hogere premie betalen?

Dokters-visites aan huis en spreekuur worden volledig betaald, soms zijn de eerste bezoeken voor rekening van de patient zelf. Hoevaak komt U b ij de dokter en hoevaak komt de dokter bij U aan huis? U betaalt in de meeste gevallen $ 50.00 premie per jaar voor deze extra uitkeringen.

Betaald U nu meer premie omdat U 6 kinderen hebt, dan iemand die 2 kinderen heeft? Al deze dingen zijn waard bestudeerd te worden.

Indien U nu $ 80.00 of $ 100.00 premie per jaar betaald voor Uw gezin, dan wordt het tijd dat U eens inlichtingen vraagt bij de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society.

Deze verzekering biedt U op zeer voordelige voorwaarden een polis dat U verzekert voor de grote onkosten van Operaties en dergelijke. Met als premie voor een gezin inbegrepen alle kinderen beneden 18 jaar voor $ 34.00 per jaar en voor een alleenstaand persoon voor $ 14.00 per jaar.

Daarnaast biedt deze verzekering U nog een plan, waarbij de dokters-visites in het ziekenhuis en de kosten voor Röntgen foto's worden vergoed voor $ 12.00 per jaar voor een gezin en $ 6.00 per jaar voor een alleenstaand persoon.

EEN GOED VOORBEELD:

In antwoord op deze advertentie, toen zij voor het eerst op 17 Mei j.l. in C.C. verscheen, ontvingen wij een brief van een lezer uit Chatham, Ont., die ons schreef dat zijn vrouw kortgeleden een operatie had moeten ondergaan, waarvoor de doktoren de volgende bedragen in rekening brachten:

De Chirurg	$ 175.00
De Assistent	$ 30.00
De Narcotiseur	$ 40.00

De groep-insurance waartoe de schrijver van de brief behoorde keerde in dit geval uit $ 135.00 aan de Chrirurg en $ 20.00 aan de Narcotiseur, zodat de patient zelf nog $ 90.00 aan de doktoren moest betalen.

Het was voor ons een genoegen de schrijver te berichten, dat de Chr. Ref. Church Co-op. de rekeningen in dit geval volledig zou hebben betaald. Een voordeel van $ 90.00.

En dan te beseffen dat de premie van de Chr. Ref. Church Co-op. lager is dan enig andere verzekering.

Voorwaar een goede reden om Uw tegenwoordige verzekering te vergelijken met de polis van de Christian Reformed Church Co-op. Med. & Hosp. Society.

Voor voledige inlichtingen stuur onderstaande coupon.

— — — — — — — — — — — — — —

Christian Reformed Church Co-operative
Medical and Hospital Society.
Box 473 — Hamilton, Ontario.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Adres: ....

Alleen voor inwoners van Ontario

WAARLIJK CANADA ZIEN! DE GREYHOUND CANADA-ROUTE!

- Geen grensoverschrijding of douane oponthoud.
- Nieuwe bussen, voorzien van toiletten.
- Wijd uitzicht door grote ramen.
- Verstelbare leunstoel zittingen.

Voor volledige inlichtingen omtrent dienstregelingen en lage tarieven, vraag Uw busstation, Greyhound agent, of reisbureau.

GO GREYHOUND

DAN DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS - CO

Expert Watchmaker
131 KING STREET LONDON, ONT. GE 8-9212

De zaak voor prima kwaliteit en goede service!

Groceries ☆ Sigaren ☆ Horloges
Koekjes ☆ Tabak ☆ Diamanten
Gebak ☆ Textiel ☆ Geschenken, etc.

Ook voor het FIJNSTE in
Kaas en al Uw Boterhambelegging!

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

SUMMER 1963

You'll enjoy a visit to our modern store during the holiday season. Not far from the Q.E. and 401 hwy's, opposite the A&P store in Burlington.

Burlington Book & Bible House

468 Brant St., Box 381,
BURLINGTON, ONTARIO
Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

International Peace

BY DR. PAUL G. SCHROTENBOER

(III)

GUIDELINES TO WORLD PEACE

The issues of world strife are exceedingly complex. The heart of man is full of evil. Society is divided. It is built up of some people who are still living in enmity with God and others who, though still sinful, have been reconciled to God in Christ. There are many different world conflicts (political, philosophical, economic and religious) and these intersect each other at many points.

When we think of what Scripture tells of the end days, namely, that there will be wars and rumors of war, we tend to despair and we want to sit back and let history take its tragic course. We cannot hope for true peace in this world. We cannot change the plan of God. Many non-Christians too have taken a fatalistic attitude and say that since we will all be incinerated in an atomic cloud anyway, we might as well have our fling today and resign ourselves to whatever comes.

What we are told is going to happen is not the rule of our conduct. Christ wants us to work for peace and to live at peace with all men, to the utmost of our power. We may believe that to the extent that we seek to follow paths of peace, the Lord will make us a blessing in this world. Christians can do more than any others to promote world peace.

Let us then consider what looks to me to be basic considerations in our strivings to promote peace among nations. We may call them *guidelines to world peace.*

1. THE ROOT OF WAR

To prevent wars, we must know where wars come from. Let us see.

The root cause of war is not ignorance or mistrust. It is not a structural governmental defect; it is not poverty and disease. It is sin. The cause of war must not be sought in the relationship between man and man but between man and God. More specifically: in God's putting enmity between one segment of humanity and another. God made war. He did it as a result of man's rebellion.

The first step to world peace, therefore, is the honest recognition of the deepest and most cleavage in the human race, for nothing less than the restoration of this primal estrangement will bring lasting peace.

This religious enmity among men does not mean that war between one nation and another is necessarily a manifestation of the conflict between righteousness and wickedness, nor that mankind is neatly divided into two camps. Indeed not. All of life is mixed. There is much godlessness in the West; there is some godliness in Russia. But in spite of the mixture there is still a basic cleavage.

This enmity between men cannot be healed with surface medication. Man's moral nature does not improve with age.

2. THE POWER OF THE GOSPEL

There is only one power in the world that is able to bring true reconciliation of heart and life between men and men and between nation and nation: the gospel of Christ, which proclaims the reconciliation of man with God. It is true, of course, that Christ is the seed of the woman who crushed the head of the serpent, and that act was a declaration of war, of victory in war; but this same Christ is also the Prince of Peace.

Therefore a significant step toward peace is the *proclamation of the full gospel of God*, with its commandments to love God above all and our neighbor as ourselves. Let it be noted that it is the *full gospel* of reconciliation. Not a narrowed message of future bliss only, nor a hollowed out gospel of social improvement, but the good news, the transforming power of redemption that takes in the life that now is and the promise of eternal life. It is the leaven that changes every life relationship. The gospel power removed the power of greed, one of the great causes of war. Men of God learn to keep God's law from the heart. Christ, who has reconciled us to the Father, has also broken down the middle wall of separation between man and man.

The church has done much to promote peace. It has also engaged in religious wars. It has promoted true peace when it proclaimed the gospel and used the keys of the kingdom. It made for strife when it wielded the sword, which God entrusted to the state. The Encyclical of pope John would have been of greater influence for true peace if its message stressed the power of the gospel more, instead of emphasizing the use of man's reason and the inalienable worth of man.

3. RIGHTEOUSNESS COMES BEFORE PEACE

Righteousness comes before peace in two ways. First, it is more important. Righteousness exalts a nation, but sin is a reproach to any people. Living in obedience to the command of the Lord is more to be desired than a peace that compromises justice and right. Second, righteousness comes before peace because it is the basis for peace. Good relationships between men must be built on a common loyalty to law. Peace between nations also must be based upon mutual obedience of nations to the law-order of God in the world. For this reason international law, to the extent that it makes concrete this order of God, is necessary to peace, for here as elsewhere, righteousness is conformity to the law of God.

4. REMOVING THE SUFFERING IN THE WORLD

Christians can make a contribution to world peace by seeking to take away the poverty and misery in the world. In doing this they will not remove the root cause of war, but they will eliminate one of the direct occasions for warfare. Nations which are faring well are less likely to seek by military conquest to conquer other nations. Peace must be founded on friendship which will never blossom so long as a part of the world wallows in want and another part grapples with surpluses.

We should therefore engage in a war on hunger, disease and poverty, for this is in accord with the command of love. In this connection we call attention to the real, though limited, value of CARE and the Peace Corps.

In this the Unitarians have done more than we. The fact that they have no gospel of divine redemption should not allow us to permit them to steal the show. The Christian Reformed World Relief Committee is a most worthwhile organization for the promotion of world peace and deserves our full support.

5. RECOGNIZING THE EXISTENCE AND LEGITIMACY OF NATIONS

God structured the sinful world of men and divided it into tribes and nations. God established the national characteristics of the races. He confused the languages of men and with this gave to groups of people certain qualities and characteristics which have developed and should develop in national consciousnesses. Recognizing the divine hand in the formation of varying public political communities which we call states, we should recognize that they have their God-given rightful place in the world and must be recognized as sovereign in their own affairs, subordinate to God's law.

God has put order into the world. He has ordered the relationship between man and man, between man and state and between state and state. Every attempt to attain world peace must comply with this established order. In this connection we should speak a word of sincere appreciation for the Encyclical of Pope John, for he places great stress upon this divinely established order in the world.

We must indeed recognize the rights of man. Rights not based upon the innate worth of man, but upon the fact that God made him and rules him. Since God still rules every man, other men have no right to deprive him of what God has given. In recognizing the so-called "rights" 'of man in this way, we are actually recognizing the right of God.

We should recognize the similarity as well as the difference between this view of human rights and the humanistic claim of the rights and privileges of all men. The similarity consists in a kind of agreement as to the state of affairs, and the recognition of the law governing individuals and nations. Both see the order that is there. The difference comes in the way this law is interpreted: the humanist makes it the product of man, the Christian, the expression of God's will.

Here we would call attention to the need that Christians pray earnestly that men and nations may see and acknowledge the law and order which guard the rights and duties of men and nations, that they may learn that it is for their own good that they respect and honor these laws and rights. Much good will be gained if they recognize and obey the law, even though they do not honor the Law-giver.

6. THE WILLINGNESS TO RESIST AND DEFEND NATIONAL AND HUMAN RIGHTS

It is in the interests of peace that nations declare their willingness and intention of engaging in war upon just provocation. Precisely what some call rocket-rattling can be a great boon for peace. I do not mean to condone a belligerent attitude. I do not mean to advocate threats of war instead of arbitration and discussion. But the very willingness of the free world to risk total war has kept the world from war.

This means that the very willingness to believe that righteousness is worth more than peace (see 3. above) is a means to maintain peace. This is true not only because the enemy then knows exactly how far he can go, but also because this agrees with the law of God who blesses those who honor His commands.

At this point we should stress the power for peace of a strong deterrent, especially the nuclear deterrent. Many years ago, shortly after the last great war, Sir Winston Curchill said that the only thing that kept the peace then was the atomic bomb in the hands of the United States. We should believe that the striking force of the West is the reason why Communism, which declares it will conquer the world, if necessary by force, has been contained in the area it now holds. The strong stand of the Kennedy administration in the Cuban crisis is a case in point. It was the administration's firmness and declared willingness to risk war that eased the tension.

You will recall that in the last federal election some accused Mr. Lester B. Pearson of having tarnished his peace emblem when he advocated nuclear arms for defense. I believe he put a polish on the medal when he took his stand on nuclear arms.

The value of the deterrent to maintain peace has been expressed by Senator F. W. Fulbright, Chairman of the U.S. Foreign Relations Committee. He has urged the West to use its strength to convince the Kremlin that its dream of world dominion is unattainable.

We admit that in the past rearmament has led to war. Blind disarmament has also led to war. So long as a good agreement is not reached, the West must retain sufficient strength, not only to convince itself that the enemy will not strike a lethal blow, but also to convince the Communists that they cannot hope to win.

Christians must urge the nations to reach an agreement on how to keep the peace. But an agreement which fails to register the willingness to resist by force any aggression is not worth the paper on which it is written. History gives us ample proof of this.

7. COOPERATION WITH OTHER NATIONS

Cooperation with other nations, even between those having conflicting ideologies is necesary to maintain peace. Talking with communists is not wrong, but is right and even necessary. Only it must be done on the right basis. It must be done on a basis that openly recognizes the conflict of ideas, the difference of interests, the clash in economic and political theories, the difference in religion.

We should not try to cooperate on the assumption that really the Communists are not as bad as they say they are. We must not think they are really peace loving, for they have openly said "War to the hilt between Communism and Capitalism is inevitable. — The bourgeois will have to be put to sleep, so we shall begin by launching the most spectacular peace movement on record. There will be electrifying overtures and unheard of concessions. The Capitalists — will rejoice to cooperate to their own destruction."

We should not seek to cooperate either on the basis of the common

(Continued on next page)

"THE UN IS NOT A CURE ALL . . . BUT IT CAN BE USED OF GOD . . ."

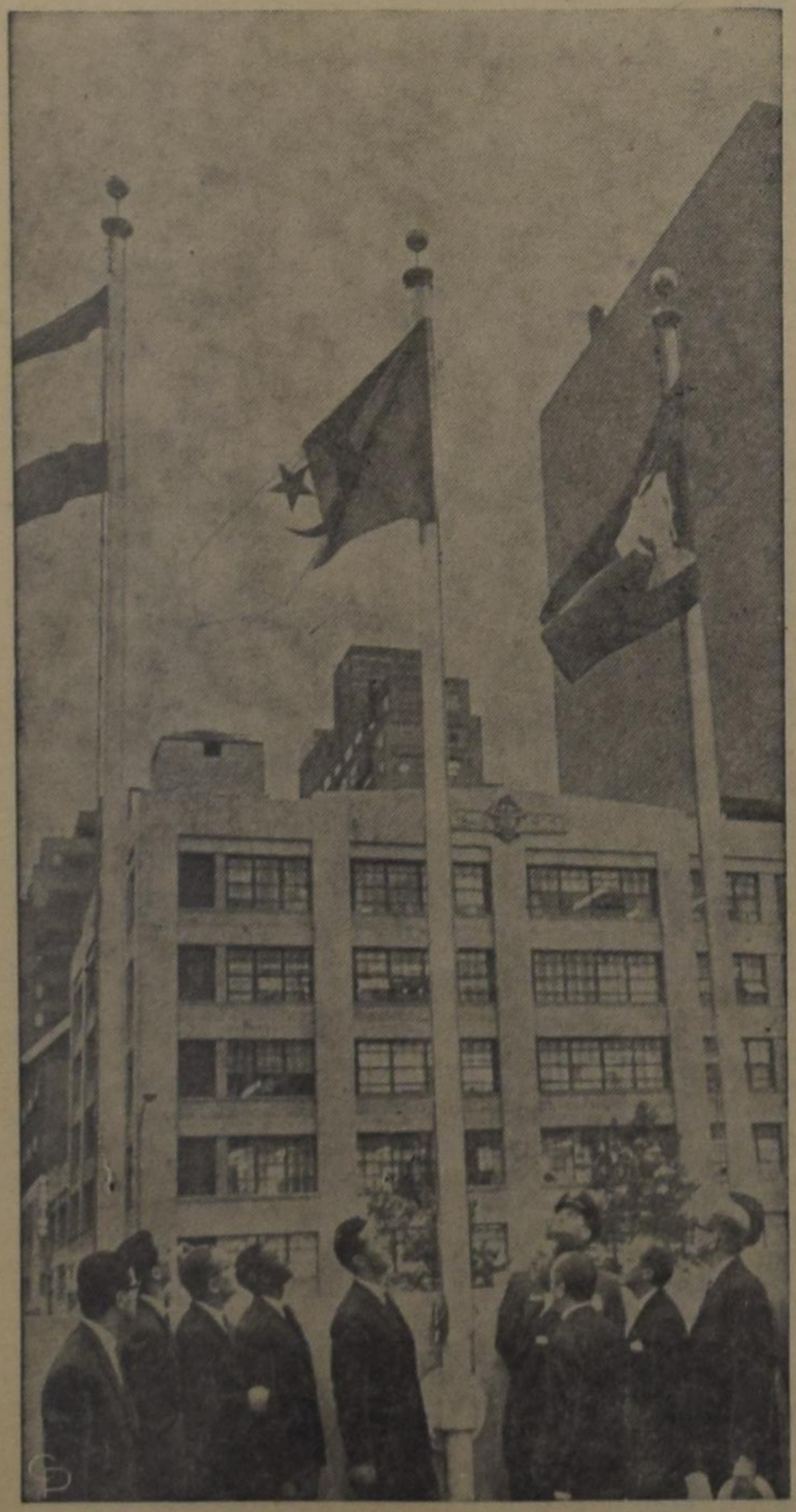

Premier Ahmed Ben Bella (fifth from left) of Algeria watches as the Algerian flag is raised outside the United Nations building in New York in a ceremony marking Algeria's entrance into the U.N. It is the 109th member nation.

In the June 1963 issue of "The Canadian Intelligence Service" we found the following item:

CANADA'S NEW ATOM-BOMBER!

The May newsletter of the Young Canadians for Freedom reads, in part:

"Canada's No. 1 Nuclear Disarmer, Rabbi Abraham L. Feinberg, has been reported to have come out in favour of nuclear arms. For Israel, that is. It has been somewhat of a problem in the past to determine just for whose benefit Rabbi Feinberg appointed himself as the spokesman for the Canadian people. For instance, when on February 6, 1943, he urged the abolition of the House Committee on un-American Activities. Or when, on May 23, 1943, he urged President F. D. Roosevelt to declare war on Finland. Or when, in a mass meeting in Toronto following the Cuban crisis, he declared that the Canadian people did not want U.S. Marines in Cuba."

The YCF article, after observing Rabbi Feinberg's patriotism in defending Israel, concludes: "We only hope that he will now begin to understand that we are at least as interested in the defence of our country as he is in his."

Incidentally, one of the last acts of the Diefenbaker Government was to grant Canadian citizenship to the Rabbi — our new atomic defender!

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE APRIL LADDER

	58	59	60	61	Sub Total	Previous Total	Total
Problems:	58	59	60	61			
Points:	3	2	4	3	12		
A. Guillaume (I), Toronto, Ont.	3	2	3	3	11	89	WINNER! 100
H. Geerlof, Smithville, Ont.	3	0	2	3	8	79	87
W. Triemstra, Ottawa, Ont.	no answer (1st)					82	82
A. J. Klein, Hamilton, Ont.	no answer (2nd)					82	82
J. M. DeVries, London, Ont.	3	1	4	3	11	70	81
K. Bylsma, Iroquois, Ont.	3		4	3	10	63	73
Dr. T. VanDeursen, The Hague, Neth.	3	2	4	3	12	57	69
J. Heikamp, Burlington, Ont.	3	2	2	3	10	57	67
M. DeJong, Stirling, Ont.	3	2	3	2	10	53	63
W. F. Stokdijk, Old Barns, N.S.	3	2	2	3	10	47	57
E. H. Langendoen, St. Catharines, Ont.	no answer (1st)					56	56
B. DeMik, Hamilton, Ont.	3	1	4	3	11	41	52
J. Prins (I), Lacombe, Alta.	no answer (2nd)					52	52
R. VanKooy, Guelph, Ont.	3		3	2	8	36	44
E. VanDonkersgoed Jr.., Gorrie, Ont.	no answer (1st)					41	41
G. Bloemendal, Toronto, Ont.	3	2	2	3	10	30	40
F. Tolsma, Vauxhall, Alta.	3		4	3	10	29	39
W. Wilms (I), Lindsay, Ont.	no answer (2nd)					36	36
A. Schuitema, Barrie, Ont.	no answer (1st)					30	30
A. Smit, Bowmanville, Ont.	2	0		2	4	23	27
J. VanDam, Redcliffe, Alta.	3	0	3	3	9	16	25
M. Visser, Duncan B.C.	3	0	3	3	9	13	22
J. Binnema, Rocky Mt. House, Alta.	no answer (1st)					19	19
J. A. Meiboom, Carrying Pl., Ont.	0	0	3	3	6	12	18
H. Postma, Port Williams, N.S.	Stays, but inactive					17	17
J. Wierda Winnipeg, Man.	0	0	1	0	1	14	15
B. Kortland, Toronto, Ont.	no answer (2nd)					15	15
J. Diemer, Edmonton, Alta.	no answer (1st)					10	10
F. Cupido, Edmonton, Alta.	no answer (2nd)					8	8
G. Duiker, Barrie, Ont.	no answer (3rd)					6	6
H. VanderVecht, Essex, Ont.	no answer (2nd)					5	5
J. Byl, Burnaby, B.C.	no answer (2nd)					4	4

This time again one of us has reached the top of the ladder. Congratulations to the winner, A. Guillaume, who has made it for the second time. A worthwhile prize will be forwarded to you.

Although the winner got 100 points, the top of the ladder stays 90! Of the 32 contestants (a record) 15 did not answer this time (also a record, but a bad one!). H.P. sent a letter and stays with us. Thank you for your kind co-operation. The name of G.D. will be removed from the ladder next time.

International Peace

(Continued)

ground of human worth and dignity and the dictates of a reason common to all men and races. Neither the humanist nor the Roman Catholic gives us a firm **basis for cooperation.** Neither faces up squarely to the root evil in man.

Cooperation between nations should, however, be exercised on that limited area, where, *on the open recognition of difference in purpose, there is a coincidence of interest*. That is, on a basis that will be advantageous to all concerned, on their own grounds. Let me illustrate.

We should strive for an agreement on a nuclear test ban. But then on no other basis than that we are convinced that all will see that it is for the advantage of all concerned. We must not trust the Communists to keep an agreement just because they sign a document. **On the basis of past experience,** we should expect them to lie and break agreements, except when it is to their advantage to keep them. Therefore the West should sign only such as are based on the kind of agreement described above.

Herein lies the value of the United Nations. It is not a cure all. It is not our only hope. It is not the symbol of the combined wisdom of mankind. But it can be used of God to bring about a working agreement among nations in which, even while they differ radically, they learn, in their own interests, to tolerate each other. The Communists appear to use the UN only as a sounding board for their ideas and propaganda. Freedom loving peoples should support it with the hope that here the nations of the world will be convinced that the road of war will be destructive for all.

8. *RECOGNIZING THE INABILITY OF MAN TO SOLVE THE PROBLEM*

Man cannot solve the problem of international peace. He is not able to reconcile the conflicting ideas in the world. He cannot replace the enmity of the heart of man with peace. Man is himself the victim of hatred and prejudice. Even the Christian is beset with envy and his mind is dark.

This thought should not drive us to despair, but to prayer. When man knows he cannot resolve the issue, he must turn to God who can and will. We must ask God's help. We must be quick to pray.

Our request for aid from God is not for an additional force to supplement our own. We must rather ask Him to rule. And He does rule. The hearts of the kings are in His hand. He turns them as easily as he directs the streams of water. Even as in the days of the exile of Israel He made Nebuchadnezzar and Cyrus His servants, so today He rules and overrules for the welfare of His Church.

Into Christ's hand has been given all authority. He is in control. Nations rage and their rulers seek to break the dominion of God's anointed, but He that sitteth in the heaven laughs and holds them in derision. Christ will rule until He has put all enemies under His feet.

He has told us that nation shall rise against nation and kingdom against kingdom, but when men's heart faint them for fear and the nations find no way of escape, we know that we need not fear nor be afraid. We fight not against flesh and blood, but against principalities and powers, against the hist of rulers and powers of darkness. But Christ is the Rider on the white horse who goes forth conquering and to conquer.

Peace will come. On the earth. But not before the end of the age. Not by the wisdom of man. We look for a new heaven and a new earth in which righteousness dwells. And where righteousness prevails peace will be eternal.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE BOOK OF RUTH

No. 24

MAN'S EXTREMITY IS GOD'S OPPORTUNITY

(Ruth 2 and 3)

BACKGROUND NOTES

Once again we turn to a portion of God's Word for the purpose of learning to know and praise Him who is our life. Also these chapters contain the story of our God who works wonders for those who trust his name and walk in his ways.

Here we see the covenant God in action.

He acts, because **he loves his covenant people.** This is stressed throughout the book of Ruth. Indeed, the Israelites were not chosen because they were better or wiser or stronger than other nations. The election is of grace alone. It is a sovereign choice, motivated purely by God's own thoughts which are higher than all the thoughts of men. His people often forgot him; yet to them he again gave bread. Naomi and her family had shown fear and unbelief; yet he brought her back for the purpose of preserving her name and family. This woman regarded her life as a great tragedy; yet God was working to transform it into a marvellous triumph of his redeeming love.

He acts, because **he remembers his covenant word.** Not one of God's covenant promises ever falls fruitless to the earth. Man may change, but God never changes. He cannot deny himself. Therefore all who trust in him are more than conquerors. This they frequently learn only amid bitter and bleak circumstances. Only then, so it seems, do they learn to praise him as they should.

He acts above all, because he **cherishes his covenant purposes.** God aims at the redemption and restoration of his world . . . that marvellous creation which under man fell into ruin. In his saving plan God embraces the totality of man's life — his relationship to self, family, the world around him in all its fulness, and above all to God. To this end he draws a **people** unto himself. And all who are so drawn learn to live to his praise in all things.

All this, because God is the God of the covenant, requires response on man's part. Indeed, such response is a gift of grace. Yet it is and remains a conscious and responsible act of man. True response within the covenant consists in serving God only and always and everywhere. The initial response is that of faith. **From this faith** in what God says proceeds a life of trust, surrender, obedience, love and victory. How God achieves this in a measure revealed in this story. Here we see him healing people from unbelief and restoring them to hope. Can you demonstrate that God works in this way today? How can we learn to trace his leadings in our lives? Why is the restriction of religion to a "matter for the soul" so devastating to true faith? How does it rob us of assurance and hope?

THE OUTLINE

1. **God directs the steps of Ruth** (2:1-17)
   Bible-believing Christians generally recognize that this story points forward to Jesus Christ. In certain respects Ruth may be regarded as a "type" of God's covenant people; Boaz of the great Redeemer whom God promised. Yet it is unwarranted to allegorize this story, which plainly records historical fact. By spiritualizing its details, as some do, we destroy its historical setting and message. Thereby we read into the word what isn't there. What is meant by a type of Christ? How can we properly determine such types? Why is allegorizing, spiritualizing such a story as this unwarranted? Do you think it is evidence of deep spirituality to find in Boaz' land a symbol of the church, in the first meal a type of the Lord's Supper, etc.?
   What is important is that God here shows he leads and directs his believing people. Those who walk in the ways of faith and obedience are never put to shame. Even the minutest details of their lives are comprehended in his plan and purpose. Can you prove this from the Bible?
   We are introduced to Boaz. He is an important and wealthy man in the town, a close relative to Elimelech. Which characteristics does he manifest? Note especially the fine relation between him and his workers. (vs. 4, 5) Which basic principles for employer-employee relation can we find here? How can these he observed today?
   Ruth's humility, obedience and industry are stressed. She assumes responsibility for herself and Naomi, even though it means fieldwork among the lowliest. Discuss her respect for Naomi. How can we promote such sound relations in our families? How does God's law guide us here?
   Trace in detail the dialogue between Ruth and Boaz. Having heard of her coming to town, he now meets her and is strangely drawn to her. The bond is that of a common faith in God. Should young people go on dates with those who don't take God seriously? Note how freely these two speak about God. What can we learn from this? Discuss the appropriate wish which Boaz expresses. (vs. 12) What conception of the covenant relation is expressed in the words: **under whose wings thou art come to trust?** Boaz shows great hospitality. How should this virtue be cultivated in our cold, impersonal society? Emphasize also his generosity.

2. **God stirs up the responsibility of Naomi** (2:18-3:5)
   Meanwhile Naomi seems to be nourishing her sense of defeat and despair. Little does she realize how the Lord will bless the humble but believing Ruth and cause this daughter-in-law to become a source of great joy to a pessimistic old woman. God always works wonders, when his people look up to him as did Ruth. He surprises even those who allow themselves to be beaten down by the circumstances of life.
   Coming home, Ruth relates the happenings of the day. This stirs Naomi to deep gratitude towards God. In all these blessings she recognizes at once the hand of the Lord. How would you explain that we can so easily forget God's favors? Is it easier to live by faith in adversity or in prosperity? Expain.
   Emphasis falls here on the strong family ties in Israel. Show the significance which God attaches to these. How does he employ them in achieving his saving purposes? Why is indifference to such ties agrievous sin? Into which snares do we fall, when we ignore or rebel against them?
   Now Naomi realizes that as mother-in-law she has her duties. These were clearly implied in God's law for Israel. She promises to do what she can **to seek rest for** Ruth, that is, seek for her the proper place in Israel. Notice how she outlines the procedures, likely because Ruth was not well versed in these. She is to approach Boaz by night and claim for herself the special consideration from a kinsman which the law prescribed. Why was God interested in keeping family name and inheritance intact among Israel? How did this point forward to Messiah's coming?

3. **God inclines the heart of Boaz** (3:8-18)
   That God customarily makes use of very ordinary means to realize his purposes is plain from Scripture. This he does in order that men may learn to recognize his control over all things. But this requires that his people walk in obedience. They must follow the law which he has revealed.
   Boaz finds himself that evening at the threshing floor. In this there is nothing unusual. Nor is there anything strange or shady in Ruth's coming as she did. In all things she acted honorably. We must remember she was a foreigner, poor, and unwilling to presume upon his earlier friendliness. Likely Naomi who prescribed this approach did not know whether there might be nearer kinsman. After all, she had been gone for a long time. By this method the good name of all could be safeguarded from gossipping tongues. Why should the Christian be concerned about guarding the good name of self and others?
   Now Boaz feels highly honored. He praises her for her virtue, faithfulness and reticence. He also mentions the nearer kinsman. Two matters were involved: the redeeming of the land (cf. Numbers 27:1-11) and the Levirate marriage by which seed unto the house of Elimelech would be raised up, so that his name would be perpetuated throughout the generations. (cf. Deut. 25:5-10) Discuss these two regulations. Are there any underlying principles here which should guide us? Show how in Christ Jesus, the Go-el greater than Boaz, we receive a new name, family and inheritance — thus the fulfilment of all God's covenant blessings. Having taken the proper steps, Naomi and Ruth wait upon the Lord. There may be no forcing of the issue at stake. God will perform his word in his own time. Show how faith and works are always connected in a life of covenant service. Such patient waiting upon the Lord will not be put to shame. The next chapter shows how it leads to life full of joy and hope and rest.

Number Forty-six of a Series

Confession of a "Nazi"

by Ineke Parlevliet

April 1945

It was a strange situation: Mrs. Van Dongen and Rita were sitting with a German officer around the table of their living room in the middle of the night as if Major Staubritz, his coat unbuttoned, was an old trusted friend instead of an enemy of the country. The strong flashlight lying on the table, sent a huge beam of cold, white light to the opposite wall where it ended in a wide bright circle. Rita shivered and moved uneasily on her chair. It's like a miniature search light, she thought, waiting for the appearance of an enemy's aeroplane and then catching it like a fly in a spider's web. The heavy revolver on the table, the tense and pale face of her mother and the dull explosions outside did not put Rita at ease either. Major Staubritz was nervous and visibly upset. His long, lean fingers played with the revolver as if it were a child's toy instead of a dangerous weapon. One wrong move and he'll pull the trigger by mistake making the thing go off, Rita concluded with increasing fear. Taking no changes she edged farther away from the table.

"There is no need for me to search the house," Major Staubritz started, addressing Mrs. Van Dongen. "I know that your husband would not hide himself in his own home. So I'll save you and myself the trouble of turning your rooms upside down. Yet, all I have to do is to give my men one order and they will search your home so thoroughly that you won't recognize this place when they're through. Even now I can give that order, you see, although I'm sure my soldiers won't find your husband here. It's an easy way to revenge myself. But I won't do that. I will give Herr Von Dongen the opportunity to come back by himself. If he does not show up voluntarily within an hour, not only his life is in danger, but mine also. Herr Von Dongen was my responsibility. The Ortskommandant will be very happy to blame me for this escape. The Ortskommandant and I are not great friends. On the contrary, without any trouble he can accuse me of treason and act accordingly, that means: Have me executed. And your husband, too, of course. Right now the Ortskommandant is not aware of your husband's escape. Only two of my subordinates know about it. If your husband shows up soon, no one else will find out that he took off. Consequently nothing will happen. So it's better if you tell me immediately where your husband is. Even better you must go with me to convince him to give himself up."

Authority still sounded in the officer's voice, but his deep blue eyes no longer looked like steel. They now mirrored his fear and worry.

Mrs. van Dongen did not answer. She felt confused and cheated in a way. She read the fear in Major Staubritz' eyes, she noticed how his trembling fingers caressed the revolver in a possessive manner; she had heard his plea for her coöperation. The officer she had known in "Sunset Glow" had been well balanced, self-controlled. His whole being at that time had expressed authority, had indicated that he was used to giving orders and to receive blind obedience. The man who was sitting before her now had lost all these characteristics and was nothing else but a disturbed and discomposed human being. His mask had fallen off. Now he showed his real nature: A man without a solid foundation, without inner balance and guidance. A buoy floating aimlessly on the waves of circumstances.

"So my husband has to come back for your personal well being," Mrs. van Dongen said finally and her voice was as sharp as a razor blade. "Because you're afraid of losing your own head, you want to get hold of my husband's. You want to save your life by demanding his' . . . ." She did not even try to hide her contempt. All these Nazi's were the same. Their own life meant more to them than justice and honesty. Dolf had to come back not because he was guilty, but to spare this officer the wrath of the Ortskommandant. Then her eyes caught the expression on Major Staubritz' face and her thoughts were suddenly arrested by the pain and sadness in them.

"It is not exactly like that, Frau von Dongen," Major Staubritz said with difficulty. "I cannot blame you for thinking the way you do. It is not that I want your husband's life to save my head. It's only that I refuse to sacrifice my head unnecessarily. Either we both are killed or both of us live. That's how matters stand. I've told you: Your husband will be set free. If this were not the case I would not be here, believe me."

Mrs. van Dongen shook her head. "How can I believe you? I wish I could, but I've lost faith in every German, especially if they're Nazis. And I know you belong to the Party."

Again there appeared that hurt expression in Major Staubritz' eyes. "Yes, I do belong to the Party. I cannot deny it. But this does not mean that you can't rely upon my word of honour, Frau von Dongen."

"If I had not known that you were a member, I could perhaps have believed you, Major. You are one of the very few decent Germans I've met during this horrible war. But the fact that you are a Nazi puzzles and confuses me and undermines my confidence in your statements."

A long silence followed these words. Perhaps I've said too much, Mrs. van Dongen thought. I called him more or less a liar. This whole situation is ridiculous. Only a few days ago I was his prisoner, depended on him for food, shelter, and perhaps life. Then he questioned me in his room. Now the tables are turned. His life seems to depend on my coöperation and I attack him in my own house.

"Because I am a member of the National-socialistic Party, you do not trust me, you say. At least I have to appreciate that your faith in non-Nazi Germans has not been completely extinguished. Perhaps you will consider me as one of them when I tell you why I joined," Major Staubritz said in his thoughtful way. He did not look at Mrs. van Dongen or Rita, but his eyes gazed into a far distance in a non-seeing stare. When he continued to speak it seemed as if he spoke more to himself than to the others.

"I joined the Party several years before the war, like so many others. At that time I had faith in it, I could underline its aim. I wanted Germany to become a well respected and influential country in the row of Nations again. I loved my country. Now I'm ashamed of it . . . and of myself. Soon after I became an active member of the Party, I found out that in spite of its praise-worthy aim, the people resorted to inferior ways of achieving their goal. But I eased my conscience by thinking that this was just a matter of time. The Party was new, had to make mistakes, its leader was inexperienced. He was not the Fuehrer we needed. I had no regard for him and was sure that many shared my opinion and that before long Hitler would be replaced by a more educated and sincere leader. I was dead wrong. When the years crept on more and more people refused to step in line with the new movement. They disappeared into concentration camps or were killed. I had no desire whatsoever to join them. I knew that if I left the Party, my life would hang on a thin thread. I wanted to live. I had a wife, children. I still dreamt about a new Germany, regaining her lost prestige of 1918, a great powerful nation, a materialized Utopia for everybody. I could not give up that dream. This dream turned into a nightmare, but then it was too late for me to escape its doom. My dream was shattered. All I had left was my wife and three children. I could not take the risk of losing them, or worse endangering their very lives by leaving the Party. So I stayed in. I tried to compromise. I kept telling myself that I could remain respectful and honest, even as a Nazi. I believed that I could live an individual life in the collective and organized Party life. I was confident that my faith in individuality was strong enough to resist the unjustice and corruption of national-socialism. I was sure that my personal convictions were solid enough to bear Hitler's mass hysteria. Of course this was nonsense. In a Party like this there is no middle way. You are either in or out. I tried desperately to remain out while being in. It was impossible . . . ." Major Staubritz paused and for the first time he seemed to be aware of his listeners. He looked at Mrs. van Dongen, sadly and seriously. For a moment the fear had left him, occupied as he was by his own analyses, which he voiced aloud, perhaps for the very first time. To a stranger, a woman and her daughter, enemies in a captured country. . .

"You told me, Frau von Dongen, a few days ago that it was wrong to wipe out individuality and to bundle people together into one huge party. Your husband told me the same when I questioned him. Yet I knew this already. I had experienced this myself. All I wanted was to hear this affirmed by outsiders. We have been drilled to accept and to obey the rules of national-socialism unquestioningly. We have been taught and forced to give up our individuality, as only one big party of willing and devoted people could give Germany back its lost status and importance. For this reason everybody had to give up his own way of thinking, of living, of believing. Yes, even his own responsibility. As long as we did exclusively what the Party wanted us to do, the Party was responsible for our deeds and not we ourselves. At the same time we would be kept highly responsible if we talked or acted in disagreement or in conflict with the Party's doctrine or activities. In such a case we were not just disobedient and causing difficulties for ourselves or for the Party, no, we were endangering Germany's Ideal State and as a result guilty of treason and worthy of a bullet of torture in a camp."

Mrs. van Dongen and Rita listened with increasing interst and surprise. Although Rita could not understand German as well as her mother, she had learned enough of the language in high school to grasp the meaning of Major Staubritz' words. Rita forgot her fear. She did not see the black spot on the table anymore, which was the Major's revolver. She did not watch his fingers touching the weapon lightly, which could, by one wrong move, cause damage and danger and perhaps death. Rita no longer heard the shrieking noise of shrapnels outside in the darkness. She had to concentrate all her senses on the officer's story, as she did not want to miss one word. She realized that what the Major had to tell was very important to all of them. But she could not explain why. Not yet. Mrs. van Dongen listened spell bound, too. She had taken in every word the German had spoken. She had not interrupted him once. She had never been able to understand why so many civilized and educated people could have fallen for the unsound ideals of the national-socialism and its cruel practical application. Without making an exception, she had always judged all Party members alike. The Nazis were a cruel, godless and immoral lot, unwilling and unable to distinguish right from wrong. Being straight forward herself and her life rooted in a strong faith, she was not the type of person who would be willing to compromise when her life's main aim was at stake and she had assumed that this was self-evident for all christian people and sincere humanists. It was a settled thing for her that honest, reliable, good-willing people would take a firm stand in defending their principles. Everyone who did not dare to do so, could not have any worth-while principles in the first place. And now, to-night, a German officer, a Nazi, a hated enemy, had shown her that there were many colours between the outspoken black and white and that one was not necessarily a person without scrupules if his colour was grey, red or faded.

(To be continued)

ONDER DE SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 2)

tweede hand, nietwaar? Voorzover ik weet, is het spel, dat hier in de poolrooms gespeeld wordt, een soort biljart met eigen regels en een ietwat andere tafel. In het spel zelf kan ik met geen mogelijkheid kwaad zien. (Integendeel, biljart vond ik als klein kind reeds fascinerend!) Maar over dit punt zullen de gedachten onder ons weinig verschillen. Het gaat om de omgeving, waarin gespeeld wordt en de daaraan verbonden gevaren.

Wel, wat dit betreft moet ik me voor 100% aansluiten bij de beide vorige schrijfsters. In mijn buurt zijn de poolrooms nu niet bepaald plaatsen, waar ik mijn zoon graag zijn vrije tijd zou zien doorbrengen. Of er veel gewed wordt, is me niet bekend, maar het publiek is — net als bij Mrs. W. — van een minder allooi en het ligt dus voor de hand. Nu schrijf jij over een plaatsje met slechts 250 inwoners, Suzanna, en ik vermoed, dat deze omstandigheid al meteen een heel andere (en betere) sfeer voor de dorps-poolroom met zich meebrengt. Als er geen andere ontspanning is dan wordt het begrijpelijk, dat deze voor de mannen en jongens uit de omgeving tot een soort club wordt, waar ook de daverende dingen dezer dagen in stijl besproken worden.

U ziet, Mrs. W., dat het moeilijk is om het bezoek aan poolrooms zonder meer goed of af te keuren. Er hangt zoveel af van de plaatselijke omstandigheden en van het publiek, dat er stamgast is. Voor de ouders, die niet ten volle verzekerd zijn, dat dit er in hun buurt mee door kan, is de wijste politiek: houdt de jongens er vandaan. Desnoods zet U hen aan het sparen en doet als een vriend van me, die een verwoed biljarter is: hij maakte zijn eigen poolroom, in de basement! En het is opmerkelijk, hoe populair hij sindsdien geworden is . . .

Vergalt Uw leven niet!

Ook als U alles hebt geprobeerd, ja juist dan moet U onze onschad. kruidengeneesmidd. aanwenden. Onze resultaten grenzen aan het onmogelijke. Wat U ook scheelt, meldt het ons. Broch. en inlicht. gratis. Toezend. desgewenst in blanco verpakking. Ziet onze attesten! 38-jarige ervaring.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en **klachten aan**

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Onze lezeres Suzanna had nog meer op haar hart. Zij schreef n.a.v. critiek op het tegenwoordigzijn van protestanten op het Concilie van Rome: "Altijd weer bekijken wij onszelf als een kliekje, van 'dit mag niet en dat mag niet'. Waarom mogen onze leiders niet confereren met andersdenkenden? Zijn we bang, dat ze hun overtuiging zouden verloochenen? Ik denk, dat ze die veeleer zullen verdedigen en onze belijdenis hoog houden.

En waarom wordt (om een ander voorbeeld te nemen) er in onze kerken altijd zo minachtend gesproken over de dominees van de United Church, die niet het zuivere Woord van God spreken? Wij vergeten, dat ze een "World-Mission" hebben, die zich over vele landen uitstrekt. Als ik daar bewondering voor heb en het diepste respect, heb ik me dan in leer of leven misgaan? Wanneer de Canadezen van een groep Chr. Reformed mensen zeggen: O, dat zijn 'holy people!' dan is dat werkelijk geen erenaam, maar dan is dat spottend bedoeld. Ik geloof een heilige, algemene christelijke kerk. En ik denk, dat het onze roeping is om onze belijdenis en onze kerk zuiver te houden en *open te staan* voor de problemen van de jeugd en van de wereld. Laat ons toch alsjeblieft geen kliekjesmensen worden!"

Tot zover onze lezeres. Ik mag bij jouw briefje wel een opmerking maken, Suzanna? Ook ik heb diep respect voor elke kerk, die haar zendingstaak in deze wereld vervult. Om daar minachtend over te spreken, geeft geen pas, want het kost veel toewijding èn veel geld. Je zult echter met me eens zijn, dat de mensheid er weinig bij gebaat is, wanneer zo'n kerk niet het volle evangelie van onze Here Jezus uitdraagt. Er mogen in de door jou genoemde kerk gelukkig nog predikanten en missionaries zijn, die zich hiervoor inzetten, maar als geheel genomen schiet deze kerk op dit punt tekort. Helaas. Hier is geen oorzaak voor minachting, maar voor droefheid.

Met de rest van je brief stem ik van harte in. Alleen ben ik bang, dat wij op de meeste plaatsen geen kliekjesmensen meer behoeven te worden. Dat zijn we al. Ben je in Canada wel eens in de evangelisatie werkzaam geweest? Dan zul je snappen wat ik bedoel: om een buitenkerkelijke "back to God" te brengen, is één ding. Maar om hem kerkelijk onderdak te geven, waar hij zich thuis kan voelen . . . dàt is een ander ding! Hier is werk aan de winkel. Tot een volgende maal ,Suzanna!

Een jongere lezeres heeft haar gedachten in ongeveer dezelfde richting laten gaan: "Met genoegen heb ik Uw artikel gelezen over de verdeeldheid onder de mensen van gereformeerd belijdenis. Het verwondert mij nog telkens weer een stukje van U in C.C. te lezen, omdat U zich zo eerlijk uitlaat, wat lang niet altijd gewaardeerd wordt in onze kringen. Ik was het volkomen met U eens en zo ook mijn familie. Voor mij zouden de kerkmuren wel zo ver uitgebreid mogen worden, dat niet alleen onze mensen, maar ook heel wat van onze Canadese mede-christenen er onderdak konden vinden. Hierover heb ik mij al eens meer uitgelaten tegenover U.

Christus zegt duidelijk, dat wij als gelovigen één moeten zijn. Nu wil ik heus geen water bij de wijn doen, maar wanneer iemand Jezus als Zaligmaker aanneemt, dan moet het toch mogelijk zijn om één met hem te worden. Saskia, ik geloof, dat wij hierover nog jaren praten kunnen, zonder tot eenheid te komen. Het deed mij goed te horen, dat er nog meer mensen mijn mening toegedaan zijn. Na Uw artikel was ik al dadelijk van plan om mijn instemming te betuigen, maar U weet hoe het gaat in dit drukke leven: ook van dit uitstel kwam afstel."

Never mind, Linda, je hebt nu toch geschreven. Ik dank je maar eerst voor je vriendelijke woorden en je aanmoediging! Het is m'n ervaring, dat lezers, die het niet met de Schemerlamp eens zijn, sneller in de pen klimmen dan zij, die instemmend knikken. Daarom is het zo leuk om ook van de laatsten iets te horen. (En 't zou een zwarte dag zijn, waarop we in eigen kring niet meer openhartig onze mening durfden zeggen!) Overigens hebben we juist — en ik mag wel zeggen: tot mijn verwondering — op het door jou genoemde artikel weinig reactie gehad. Was men het zo hartgrondig eens met wat ik schreef over de kerkelijke verdeeldheid onder gereformeerde belijders? Heerlijk. Laten we dan hopen, dat er niet alleen mee ingestemd, doch ook naar gehandeld wordt. Ja, menselijk gesproken zouden we zeggen, dat een volkomen eenheid tussen orthodoxe christenen onbereikbaar is. Als was het slechts om de details van kerkbestuur, belijdenis, liturgie etc. Maar deze verschillen bestaan niet tussen gelovigen van de "Reformed faith", waarmee ook het laatste excuus voor onze gescheidenheid wegvalt.

Het tweede gedeelte van je brief bevatte blij nieuws. Dat klinkt nog veel te tam, is het niet? Van harte gefeliciteerd met je verloving en dat jullie samen heel gelukkig moogt zijn, tot in lengte van dagen! Ik heb jullie trouwdag op m'n kalender gezet en zal aan je denken, hoor. Door onze briefwisseling over de jaren ben je al zo'n goede bekende geworden, dat ik op die dag graag even om het hoekje zou gluren. Tot schrijvens en doe mijn groeten aan je a.s. husband.

SASKIA.

(Wordt vervolgd.)

NEW TELEPHONE NUMBER 741-6563

Speelman's Bookhouse

10 Golfdown Drive, REXDALE, ONT.

Your address for: ☆ Bibles, ☆ Books, ☆ Vacation Bible School Material, ★ Printing, ★ Records, ★ Duplicating.

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES

(Vertaald door J. Vriesinga)

(32)

Maar eerst kwamen de examens nog om even de aandacht weg te trekken van al deze frivole zaken. Randall genoot er bijna van deze keer. Er was een zekere opwinding in, om je kennis te meten met de vragen van de professor; te zoeken naar een antwoord in de geheime spelonken van je brein en het dan plotseling tegen te komen. En als de spanning na elk examen brak was er die bijna onoverkomenlijke ontspanning.

Na zo'n dag van harde inspanning was het een genot even met Fay te praten. Het herstelde zijn evenwicht en maakte dat hij zich opnieuw concentreren kon op zijn studie voor hij ging slapen.

In deze examenweek schakelde hij bijna ongemerkt over van Nita naar Fay voor die babbeltjes 's avonds na het eten. Hij was het zichzelf nauwelijks bewust, maar anderen zagen het al te goed, de beide meisjes zelf inbegrepen. Voor Nita betekende deze overgang dat ze haar laatste kans verloren had. Voor Fay was het een openbaring van zijn werkelijke gevoelens jegens haar. Voor het eerst drong het tot haar door hoe oprecht en ernstig zijn houding tegenover haar was en het gaf haar een diepe vreugde die tegelijk een pijnlijke spanning was.

Toen de vermoeiende week voorbij was vroeg Randall haar meer en meer uit. Hij begon meteen, veelzeggend, op de Dinsdagavond toen een Prof. Thompson een voordracht gaf van Drinkwaters beroemde drama: Abraham Lincoln.

Hij ontmoette Fay bij de kapel na de wekelijkse gebedssamenkomst. Fay was enthousiast over het vooruitzicht van een goede avond.

"Hij is hier vorig jaar ook geweest, Ranny. Hij is enig, werkelijk. Toen gaf hij "Disraeli", en, eerlijk, ik zal het nooit vergeten. Je kunt je niet voorstellen hoe een blinde man zo dramatisch kan voordragen."

"Houd je van drama?" vroeg hij.

"Ik ben er wild van," zei ze openhartig en voor ze het wisten waren ze in een diepgaand gesprek gewikkeld.

"Waarom ga je niet bij het toneel dan?"

"Wel, het is tegen de regels van de school, zoals je weet."

"Maar als je hier weg bent?"

"'k Weet het niet. Ik geloof niet dat het toneel helemaal aan de duivel overgeleverd is, ofschoon je moet toestemmen dat de meeste films vulgair en misselijk suggestief zijn. Het is doodzonde dat een kunstvorm die zo prachtig gebruikt kon worden, zo verkracht is door geldwolven die meer geïnteresseerd zijn in hun eigen portemonnaie dan in het welzijn van de millioenen die ze ten kwade beïnvloeden."

"Dat is wel een erg donker beeld, vind je niet. Voel je niets voor een eerlijk realisme?"

"Natuurlijk, realisme samen met idealisme. De een zonder de ander is waardeloos. Het zogenaamde realisme dat zich alleen maar met viezigheid bezig houdt zonder meer, is zelf vies,"

"Ik ben in elk geval blij dat je de hele boel niet overboord gooit alleen maar omdat het in veel opzichten bedorven is."

"Nee, ik geloof niet dat een Christen zich in de eerste plaats onderscheiden moet door dingen die hij niet doet. Meer door een positieve reactie tegen al wat verkeerd is."

Maar de professor onderbrak hun gesprek. Hij leidde een grote bejaarde man het podium op waar alleen maar een tafeltje en een stoel stonden. Zijn blindheid vermocht niet de dynamische persoonlijkheid van deze man te verbergen. Zonder aarzelen zette hij zich neer op de stoel. De professor wachtte tot het applaus verstomde en introduceerde daarna zonder veel omwegen Dr. Thompson, die wel voor zichzelf kon spreken.

Als er ooit een stem was die zo tot de verbeelding van zijn jonge toehoorders sprak dat hij ze meevoerde vanuit hun alledaagse omgeving naar een andere wereld in een vervlogen eeuw, dan was het die avond de stem van Dr. Thompson. Onder zijn woorden veranderde het podium willekeurig in een kleine kamer in een huis in Springfield en dan weer in een zaal in het Witte Huis. En boven alles uit stak de figuur van een van de nobelste mannen uit de geschiedenis. Lincoln zelf kwam tot leven, als het ware, en sprak en handelde in de woorden en gebaren van een blinde man, zodat de studenten het gevoel hadden dat ze hem zelf zagen met een geheel nieuw inzicht.

Fay en Randall zaten muisstil totdat de imposante figuur zijn weg terug zocht naar de stoel en zich neerzette aan het eind van de voordracht. Het applaus dat opklaterde vertolkte welsprekend de dank van de begeesterde studenten.

"Nu heb je de ware mogelijkheden van het toneel gezien," zei Fay op de terugweg. "Vergelijk dat nu eens met wat je in de bioscoop te zien krijgt."

"Het was echt geweldig. Ik zou het niet graag gemist hebben." Er was nog iets dat hij niet graag had willen missen: naast Fay te zitten en het genieten van deze kunst verhoogd te weten door gezamenlijke waardering.

Geen enkele van zijn uitstapjes gedurende die miserabele Kerstvacantie had hem ook maar een tiende doen genieten van wat hij deze avond genoten had.

Alleen haar naast zich te weten maakte dat alles anders was. Dat moest hij haar zeggen.

Maar hij deed het nu nog niet. Hij wilde nog wachten.

* * *

Je kon op tenminste drie manieren te werk gaan, allemaal nogal lomp en vervelend. Randall overwoog in gedachten wat hij zeggen zou. Hij kon domweg vragen: "Wat voor bloemen moet je hebben?" Dat leek natuurlijk nergens op, want je kon er ook een andere kant mee op en dan was het een onsmakelijke grap. Bovendien, wat moest een meisje antwoorden op zo'n vraag. Ze zou natuurlijk het liefst orchideeën hebben maar voelde zich wel verplicht om te zeggen, o, latyrus of zo. Hij kon ook vragen: "Wat voor kleur bloemen zou je graag hebben?" Maar nee, dat klonk ook idioot. Eindelijk besloot hij om de bloemen er helemaal maar buiten te laten; zodoende confronteerde hij Fay een paar dagen later met de gereviseerde vraag die hij toch nog maar zo-zo vond: "O zeg, tussen haakjes, wat voor kleur japon draag je op het diner?"

De vraag verraste Fay helemaal niet. Zonder het te weten had hij blijkbaar de vorm gevonden die iedere Wharton student elk jaar weer gebruikte.

"Ik ga in oud-rose, en als dat is wat je in werkelijkheid weten wilt, je zou me een corsage van witte rozen kunnen bestellen."

"Goed geraden," grinnikte hij, blij met haar simpele openheid. "Witte rozen, je weet wel wat mooi is, zeg!"

"Soms," antwoordde ze.

Haar ogen dwaalden naar buiten waar de ondergrondse verwarmingsbuizen een groen kruis hadden gesmolten in de witte sneeuw.

"Zijn er uitzonderingen?" vroeg hij.

Maar ze ontweek de vraag en wees naar buiten. Weet je waar dat me aan doet denken? Ik heb een boek gelezen en ik weet zeker dat jij het ook waarderen zult." Wat ze bedoelde was: "Ik wou dat je het las, het zou je kunnen helpen." Hij voelde het, maar hij vond het niet erg.

Zonder nadere verklaring liep ze weg en kwam terug met een in rood gebonden boek, waar ze zoekend in bladerde.

"Het is van Chesterton. Hij schrijft geweldig stimulerend, vind je niet? Zijn paradoxen maken dat je allerlei gymnastische toeren moet uithalen in je hoofd. Moet je dit eens lezen."

Ze reikte hem het boek toe en weest een bepaalde passage aan. Hij keek vluchtig de dicht bedrukte pagina's over en zag een hoofdstuk-titel die hem allerminst aantrok.

"Houdt ze daar nu werkelijk van?", vroeg hij zich af, maar begon toch te lezen.

"Als de cirkel het symbool is van de rede en krankzinnigheid" — en hier moest hij de bladzijde omslaan en zag hoe nauwlettend ze hem gadesloeg — "dan kunnen we het Kruis het symbool noemen van het mysterie en tegelijk van leven. Boeddhisme is middelpunt-zoekend, Christendom is middelpuntvliedend: het breekt uit naar buiten". Daar moest hij even over nadenken — ja, dat klopte, dat was vrij goed gezegd. Hij las verder: "De cirkel is volmaakt en oneindig; ze kan niet groter of kleiner worden. Maar het Kruis, ofschoon het z'n middelpunt vindt in een botsing en een tegenstelling, strekt zijn vier armen oneindig uit zonder van vorm te veranderen. Omdat de tegenstelling er centraal in is kan het groeien zonder te veranderen. De cirkel keert tot zichzelf terug en is gebonden. Het Kruis opent zijn armen naar de vier winden. Het is een richtingwijzer voor wie zoekt. . . ."

Hij keek naar het groene kruis in de sneeuw — waarempel, er zat iets in, in deze redenering. Hij moest er eens meer over lezen.

"Is dit dezelfde Chesterton die dat gedicht heeft geschreven, hoe heet het ook maar weer, Lepanto?" vroeg hij, terugbladerend naar de titelpagina om de voorletters te zoeken.

"Ja, ja, dat is 'm. Vind je dat niet geweldig?" riep ze verrast en ze begon al te reciteren op een gedempte toon, die haar plotseling veranderde stemming weergaf:

"Strong gongs groaning as the guns boom far,
Don John of Austria is going to the war,
Stiff flags straining in the night blasts cold,
In the gloom black-purple, in the glint old-gold,
Torchlight crimson on the copper kettle-drums,
Then the tuckets, then the trumpets, then the cannon — and he comes.
Don John —"

"De rest ben ik vergeten. Maar ik ga het nog eens allemaal leren. Er is nog een regel, die ik onthouden heb. Moet je luisteren:

"Dim drums throbbing in the hills, half heard —"

Klinkt dat niet verrukkelijk? Dat is poëzie!"

"Dat is het zeker," antwoordde hij.

"Maar om terug te komen op zijn proza; dat is net zo geweldig. Denk je dat je het zou willen lezen?"

"Maar natuurlijk. Vooral nu jij het me aanraadt."

"Laat me weten wat je ervan denkt als je het uit heb."

"Zal ik zeker doen." En hij was het ook stellig van plan.

Toen ging de bel en was het tijd om op te breken. De bel ging altijd als je liever had dat hij nog een poosje uitbleef. Maar als je in een saai college zat duurde het eeuwen voor het ding ging. Hij ging naar zijn klas met z'n hoofd vol witte rozen, trompetten, en wapperende vlaggen en midden in die chaos zat Fay die hem een passage aanwees in een boek. Dat beeld was symbolisch, maar dat wist hij niet.

(Wordt vervolgd.)

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Rechten van het kind

Wij vinden het vanzelfsprekend, dat onze kinderen naar school gaan, dan er op hun gezondheid gelet wordt, dat zij de nationaliteit van dit land krijgen, wanneer ze hier zijn geboren, en dat zij nog vele andere voorrechten bezitten.

Dit was en is lang niet overal zo op deze wereld.

We hebben allen wel eens de Universal Declaration of Human Rights" gelezen, als ik me goed herinner stonden deze "rechten van de mens" vorig jaar ook in C.C. afgedrukt. Omdat kinderen speciale bescherming nodig hebben, meende de General Assembly of the United Nations dat het nodig was om een speciale Declaratie van de Rechten van het Kind samen te stellen.

Met algemene stemmen werd deze Declaratie in 1959 aangenomen, en er werd beloofd dat overal ter wereld alle moeite zou gedaan worden om deze rechten na te streven.

In de "Unesco Courier" (a window open to the world) van Nov. '60 werden deze rechten omschreven. Bij iedere stelling stond een kinderfoto en welke foto's zijn echter en sprekender dan die van een kind? Het zou te veel ruimte nemen om deze stellingen letterlijk te vertalen, maar door enkele van de foto's te beschrijven wil ik proberen u een klein beeld te geven van de "Rechten van het Kind". De foto's waren merendeels genomen van kinderen die deze rechten nog niet of alleen ten dele bezaten, juist daardoor maakten deze rechten zo'n indruk op de lezer.

Een grote stapel borden en kopjes staan op een tafel, buiten de deur twee lange rijen ondervoede en haveloos geklede kinderen, die met verlangende ogen hun beurt staan af te wachten—

—een kind heeft recht op voldoende voedsel, behoorlijke huisvesting, medische behandeling en ontspanning. Door Radio, lectuur en T.V. komen de werelddelen waar honger geleden wordt, zo dicht bij ons, Het is zo moeilijk te begrijpen waarom God dit in Zijn voorzienigheid toelaat. Vooral het zien van hulpeloze, ondervoede en onverzorgde kinderen doet ons huiveren, en we horen de stem van ons hart, ook dit zijn medemensen voor wie we het beste hebben te zoeken en hoe lopen we aan deze taak voorbij en wat maken we er ons alleen met gedachten vanaf.

Een kind staat eenzaam met gescheurde kleren midden tussen ruïnes—

een kind zal in alle omstandigheden de eerste zijn die bescherming en hulp zal ontvangen — en moet beschermd worden tegen alle vormen van verwaarlozing, wreedheid en uitbuiting, er moet een minimum werkleeftijd zijn en dit werk mag nooit zijn gezondheid of onderwijs schaden.

Een "mentally retarded" kind wordt door een onderwijzeres met handenarbeid geholpen—

een kind dat geestelijk of lichamelijk gehandicapt is zal speciale behandeling ontvangen, en onderwijs en verzorging, die juist bij zijn geval past.

In de bovengenoemde Unesco Courier staat een artikel over "The Mentally Handicapped — Children We Neglect". Een onderzoek over 71 landen wees uit dat ongeveer 4% van de kinderen "mentally handicapped" is. Velen van deze kinderen kan wel wat kennis bijgebracht worden, en toch zijn er vandaag, in het midden der twintigste eeuw, maar weinigen, die speciale aandacht ontvangen en honderdduizenden worden maar aan hun lot overgelaten.. Maar in 12 van de 71 landen was het wet dat deze kinderen bijzonder onderwijs moesten ontvangen.

Twee verpleegsters staan in de nursery van een ziekenhuis—

een kind zal vanaf zijn geboorte recht hebben op een naam en nationaliteit.

Een jongen die intensief iets bestudeert—

een kind heeft recht op onderwijs tenminste in zijn jeugd. Dat onderwijs zal zijn talenten ontwikkelen, hem een eigen oordeel leren vormen en hem sociale en morele verantwoordelijkheid bijbrengen. De verantwoordelijkheid van het onderwijs ligt in de eerste plaats bij de ouders.

Voor de kinderen van Azië, Latijns Amerika, tropisch Afrika en het Arabische Midden Oosten staat het onderwijs-probleem in grootheid en ingewikkeldheid naast dat van honger, ziekte en armoede. In dezelfde Unesco Courier staat ook een reportage over de Drie R's, (R)eading, w(R)iting en a(R)ithmetic, in Azië. Vooral in Azië zijn die drie R's voor 130 millioen kinderen lang niet overal aanwezig.. Deze reportage was in 1960 geschreven en er is sindsdien natuurlijk al wel verbetering gekomen, maar daar dit een langdurig proces is kunnen we wel enige cijfers er uit aanhalen.

Dat wij met grote getallen gooien, daar zijn we in onze tijd wel aan gewend. Maar als we cijfers met 7 nullen op kinderen gaan betrekken en hen als één voor één proberen te zien, dan zien we voor elk een toekomst, en we zien dat er een niet te vervangen leven op het spel staat. En de helft van deze kinderen zal nooit de gelegenheid hebben om onderwijs te ontvangen. Als we Azië in z'n geheel nemen zullen er uit 10 kinderen 5 zijn, die nooit een krant of een brief of de geschiedenis van hun land kunnen lezen. Zij zullen, evenals hun ouders, opgroeien als "illiterates", maar het leven zal moeilijker voor hen zijn. Onze samenleving is gebaseerd op het geschreven woord. Terwijl deze samenleving zich ontwikkelt en verspreidt zullen de ongeletterden meer en meer geconfronteerd worden met een moeizaam en geisoleerd bestaan, soms bezorgd en geheimzinnig, soms schimpend en rebellerend, hetzelfde bestaan dat we zien bij de weinige "illiterates" die in de grote steden van het Westen nog gevonden worden.

Illiterates zullen er vooral in de Rural Areas blijven. Maar er is nog een andere minder bevoorrechte groep. Alleen het feit al meisje te zijn kan een belemmering zijn. Nergens zijn er evenveel meisjes als jongens op school. Een land dat vooruit wil komen en de levensstandaard wil verhogen zal een moeilijke weg te bewandelen hebben als de vrouwenhelft van de bevolking "illiterate" is. Hoeveel sociale vooruitgang er gemaakt wordt ligt voornamelijk aan de vrouw. Vrouwen weten over 't algemeen beter hoe armoede en slums, onrechtvaardige werkcondities, slechte gezondsheids- en onhygiënische toestanden, bestreden moeten worden. Wanneer ze geëmancipeerd zijn, zullen zij scholen zowel voor hun dochters als hun zonen verlangen. Ceylon en de Philippijnen worden landen genoemd waar de vrouwen gelijke onderwijs-rechten bezitten als de mannen. Er zijn zovele aspekten waarom het onderwijsprobleem zo groot is in deze landen, een hele rij, sociale, culturele, politieke en economische condities, en niet te vergeten de verscheidenheid van talen die er overal gevonden wordt.

Als goed voorbeeld van culturele tradities wordt Burma genoemd. Hun religieuze traditie is sinds eeuwen her een ware intellectuele traditie. Gewoonte vereist dat kleine jongens enige tijd naar een klooster of tempel moeten. Daar wordt hun schrijven en lezen geleerd, deze twee vakken worden, met de studie van de leerstellingen van het Bhuddisme, als heilig beschouwd.

Zo kan men daar zelfs in het meest afgelegen dorp mensen vinden die lezen en schrijven kunnen en voorstanders van lager onderwijs zijn. Maar zo zegt het artikel: "Niet iedereen kan Burmese zijn".

Regeringen hebben zich plechtig voorgenomen alle kinderen onderwijs te verschaffen; er is zelfs een deadline gezet: "Verplicht onderwijs voor de jeugd overal binnen 20 jaar". De reportage noemt het onderwijs-probleem in Azië een "Vicious Circle". Er kan geen goed onderwijs-systeem opgebouwd worden omdat de mensen arm zijn, en de mensen blijven arm doordat zij geen onderwijs ontvangen.

De laatste foto's zijn de leukste, broederlijk samen in een grote stoel zitten een bruin, geel, blank en zwart jongetje, en zwart en blank geven elkaar een zoen.

Idealistisch? Rassenverschil? Uren kan er over geboomd worden. En de voorpagina's staan er de laatste weken vol van wat er bij onze Zuiderburen gaande is. Verder zien we zo nu en dan een Interview van Mixed Race Marriages. Van bijna allen hoor je, dat ze hun kinderen wel een bijzondere opvoeding dienen te geven, willen deze zich thuis voelen in onze samenleving.

Het is een probleem, maar volgens hen, die het weten kunnen komt er toch langzamerhand beter begrip tussen de rassen.

Een van de nieuwere contributors to the Women's World in the Banner schrijft zo nu en dan over zulke treffende ervaringen van het in contact komen met een ander ras. Zij verplaatst zich in de toestand van een ander en kan daardoor zulke passende conclusies trekken en ons een riem onder het hart steken.

De stelling bij deze laatste twee foto's zegt, dat een kind op moet groeien in de geest van begrip, verdraagzaamheid, vriendschap onder de volkeren, en dat men er van overtuigd moet zijn dat al de energie en talenten van de mens gewijd moeten worden aan de dienst van de medemens. Dit klinkt als de Tweede Tafel der Wet. Geve God dat de Eerste Tafel, God lief te hebben boven alles, ook aan al die rassen bekend gemaakt wordt, dan volgt de Tweede Tafel daaruit vanzelf.

Jane Malda

The dark path

When people lose their temper
It doesn't always stay
In just the place they lost it,
But travels miles away;
And when they find and bind it
It may be it has done
A mischief never to be healed
Unto the farthest sun.

When people lose their temper
It runs and rages far.
It strikes at friends as well as foes.
Not caring who they are;
And when its cruel force is spent,
Its words and deeds go on
Down many ways, through many days,
Unreckoned and unknown.

When people lose their temper
It still may come again,
After the past is forgotten,
Bringing a load of pain
That never can be lifted,
That breaks the heart with woe—
Oh, far the road and ill the path
Where pride and anger go.

—Selected

Jimmy was ready

Five-year-old Mary was obliged to undergo an operation, and lost so much blood that it was necessary to resort to blood transfusion. The blood of thirteen-year-old brother Jimmy was found by test to match exactly the little patient's.

"Will you give your sister some of your blood, Jim?" asked the doctor.

Jimmy set his teeth, "Yes, sir, if she needs it."

He was prepared for the transfusion. In the midst of the drawing of the blood, the doctor observed Jimmy growing paler and paler. "Are you ill, Jim?" he asked.

"No. sir, but I'm wondering just when I'll die."

"Die?" gasped the doctor. "Do you think people give their lives when they give a little blood?"

"Yes, sir," replied Jimmy.

"And you were giving your life for Mary's?"

"Yes, sir," replied Jimmy.

Can you tell me of a finer heroism than this?

—Exchange

TORONTO-AMSTERDAM $57.00 deposito

op KLM's propeller retoertarief

1. U verdeelt de betaling van het resterende bedrag over twee jaar volgens de betalingsregeling van de KLM.

2. U spaart $41.00 per persoon op het retoertarief naar Nederland als U gebruik maakt van de KLM vluchten met propeller vliegtuigen. De KLM is een van de weinige maatschappijen die deze geldbesparende vluchten nog onderhouden.

3. De KLM kan op Uw kosten voor Uw familieleden in Europa een reis naar Canada verzorgen. U kunt het tarief hier betalen en de KLM zal het passagebiljet ginds uitreiken. Het KLM personeel, zowel op het vliegveld als in het vliegtuig, schenkt speciaal persoonlijke aandacht aan oudere mensen.

4. De KLM heeft speciale tarieven voor emigranten. Wanneer familieleden of vrienden besluiten om naar Canada te emigreren, dan kunnen zij met de KLM vliegen tegen een laag emigrantentarief. Dit geeft een reductie van 30% op het normale enkele reis "economy" tarief. Het toegestane gewicht aan vrije bagage is 66 lbs. Geldig van 15 oktober tot 15 juli.

5. Leden van groepen en organisaties van verschillende aard, zoals ontspanningsclubs, kerkelijke groepen, enz. kunnen in aanmerking komen voor aanmerkelijke besparingen op KLM-tarieven, indien zij als een gezelschap reizen. Deze besparingen zijn zo groot, dat zij in vele gevallen groepsleden in staat zullen stellen hun verblijf in het buitenland te verlengen en extra geld zullen vrijmaken voor inkopen en vermaak. Vraag Uw reisbureau of de KLM om nadere inlichtingen over de voorwaarden, waaraan groepstarieven onderhevig zijn.

6. Wanneer U uit Amsterdam vertrekt, verzuim dan vooral niet het "Tax-Free Shopping Center" op de Amsterdamse internationale luchthaven te bezoeken. Tegen bijzonder lage prijzen kunt U daar alcoholische dranken, foto- en film-toestellen, horloges, parfumerieen, sigaretten enz. kopen.

7. Indien U van plan bent een reis naar Europa te maken, bespreek dit dan met Uw reisagent. Hij is een specialist en weet meer over prijzen, tarieven, hotels, tochten, vliegtuigverbindingen, documenten en koersen dan wie dan ook. Zijn ervaring kan een heel verschil voor Uw reis betekenen. Bezoek hem zo spoedig mogelijk en laat hem reserveringen voor U maken. Hij zal U tijd en geld besparen.

Ga voor nadere inlichtingen naar Uw reisbureau, stel U in verbinding met het dichtsbijzijnde KLM-kantoor, of zend deze coupon naar
KLM Royal Dutch Airlines, Dept. T.1, 635 Dorchester Blvd. W., Montreal 2, P.Q.
Zend mij a.u.b.:
☐ "What You Should Know About Reliable KLM When Planning Your Trip to Europe".
HD
Mijnh. /Mevr. /Mej. ____________ (in blokletters)
ADRES ____________
____
Mijn reisagent is ____________
(153D) ____________
KLM

Wanneer U thuis bakt, volgt dan Uw geliefde recepten uit het moederland voor gistbroden en specialiteiten. Met behulp van

FLEISCHMANN'S snelrijzende GIST

is het ZO gemakkelijk te doen!

Voor elk blok gist, die U gewoon was te gebruiken, neemt U thans 1 pakje van deze korrelige gist. Los 1 theelepel suiker op in een ½ kopje lauw water en strooi 1 pakje Fleischmann's Snel Rijzende Gist er in. Laat het 10 minuten staan, roer DAN grondig. (Indien Uw recept 2 pakjes gist vereist, los dan 2 theelepels suiker op in een ½ kopje water.) Dit water dient als een gedeelte van de vloeistof, voorgeschreven in Uw recept, te worden gerekend.

Fleischmann's Snel Rijzende Gist
blijft weken lang goed zonder afkoeling.
Houdt voldoende voorraad in Uw provisiekast bij de hand.

BOEKBESPREKING

Prof. dr. J. N. Bakhuizen van den Brink, *Protestantse Pleidooien uit de zestiende eeuw*, deel II.

Uitg. J. H. Kok N.V., Kampen, 1962 (Boeketreeks).

Dit tweede deel van de 'Protestantse Pleidooien' komt dichter bij huis dan het eerste, door ons enige maanden geleden besproken, omdat het zich bezig houdt met het terrein bestreken door Calvijn en de Calvinistische Reformatie; de laatste stukken hebben betrekking op de Nederlandse Geloofsbelijdenis met de begeleidende documenten, en op de stukken namens de Nederlandse Gereformeerden, ingediend op de Rijksdag te Augsburg in 1566. Hieraan gaan vooraf stukken, die betrekking hebben op de Reformatie in Schotland en Frankrijk; bovendien de brief van Calvijn aan koning Frans I van Frankrijk, die zijn Institutie moest introduceren; zijn vermaning aan de keizer (Karel V) en de rijksdag te Spiers in 1544; en zijn antwoord op de vaderlijke vermaning van de paus (Paulus III) in 1545.

De inleidingen op deze stukken van de hand van prof. Bakhuizen van den Brink zijn weer met grote deskundigheid geschreven en zeer informatief. In zijn *Epiloog* toont hij aan, dat al deze pleidooien bij de overheden, die geen weerklank vonden, zijn opgesteld in een ootmoedige en respectvolle geest; dat geen omwenteling werd voorgestaan of nagestreefd, maar alleen de zaak van het Evangelie; dat de houding van de R.K. kerk en overheden gekenmerkt werd door misverstand, onkunde en onderschatting allerwegen; dat niettemin de Hervormers een beroep deden op het geweten van de overheid om niet onverhoord geoordeeld te worden.

Eén begrip komt volgens de inleider telkens weer met bizondere nadruk naar voren: dat van 'de zuivere aanroeping van God'. De mogelijkheid van het verkeer met God in Christus, zonder tussenkomst van een cordon van heiligen rondom Gods troon, blijkt één van de meest fundamentele en karakteristieke Hervormde verlangens te zijn geweest.

Ook dit tweede deel is goed uitgegeven, al herhalen we onze wens dat deze uitgave van documenten nog eens in een waardiger gewaad moge worden gestoken dan dat van de vluchtige deeltjes van de Boeketreeks. De schrijver deelt op de laatste bladzijde van de tekst de betekenis van de merkwaardige omslagtekening van Han Prins mee, die aandoet als 'n modern-abstracte kunstuiting, maar ontleend blijkt te zijn aan de catacomben van Rome, waar een onbekende een palm inkraste, beeld van de kerk die groeit in de verdrukking.

Tenslotte een enkele kleine correctie.

In de eerste regel van blz. 36 zou ik de term 'wering' boven die van 'terugwijzing' prefereren.

Op het 1. (ten eerste) van blz. 64 volgt niet een 2. of 3.

Het laatste jaartal op blz. 126 moet niet 1588, maar 1558 zijn.

Op blz. 182 is in de 13de regel van beneden het woordje 'zich' overbodig.

L. Praamsma.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
Nu uit voorraad leverbaar het boek
"EENZAAM MAAR NIET ALLEEN",
Het Album met 2 langspeelplaten van de Kerkdienst van Koningin Wilhelmina,
het boekje "De uitvaart van Koningin Wilhelmina".
Vraagt prijslijst.
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT. Phone 8-1932

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar:
JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

De ruines of Pergamum

"Ik weet waar gij woont, daar, waar de troon des satans is." Openb. 2:13a.

Dit schreef Johannes aan de gemeente van Pergamum, toen hij op het eiland Patmos in ballingschap zat.

Het zal vele lezers van C.C. wel net zo gaan als mij, dat we vaak over teksten in de bijbel heenlezen en ons niet afvragen wat het precies betekent of wat er mee bedoeld wordt. Misschien ook zou ik er zelf nooit bij stilgestaan hebben wat Johannes wilde beschrijven met deze troon des satans, die in Pergamum was. Maar nadat ik zelf aan de voet van de Acropolis heb gestaan en heb opgekeken naar de overblijfselen van deze zeer oude stad en burcht, meen ik enigszins te kunnen begrijpen, hoe Johannes Pergamum zag en waarom hij de omschrijving zo weergaf als we in Openbaringen lezen.

Sommigen huldigen de opvatting dat de Apostel met deze tekst gedoeld heeft op het enorme Zeus altaar, dat daar voor deze Griekse god was opgericht.

Nu we echter zelf Bergama gezien hebben, hebben we de indruk gekregen dat de uitdrukking "de troon des satans" in een veel bredere zin opgevat moet worden.

Het was mij een groot voorrecht om in de gelegenheid te worden gesteld ook deze plaats der zeven gemeenten te kunnen bezoeken. Het kostte me dan ook helemaal geen geen moeite om ver voor het morgengloren, Istanbul te verlaten. De verwarmde auto was behagelijk en tegen de ruiten kletterde de regen. De pont die nu eenmaal altijd genomen moet worden over de Bosphorus, om in Klein Azië te komen, schommelde nogal en de gedachte aan de volgende overtocht van twee uur over de golf van Izmit, lokte me helemaal niet aan. De sterke, koude wind zwiepte de auto af en toe wat opzij, maar een uur voor het vertrek van de veerboot, stonden we toch al netjes in de rij van auto's die mee gingen. Tegen acht uur klonken verschillende fluiten van mannen die met de regeling van het verkeer en passagiers belast waren, alsmede de schrille toon die de veerboot uitstootte.

Met de eerste pont konden we al niet meer mee en we stonden nu in de voorste gelederen voor de tweede boot, die na een kwartier het ruime sop zou kiezen.

Laatkomers wrongen zich nog door de half geopende poort en liepen alsof hun leven ervan afhing. Het was het week-end vóór sekerbayram (seker = suiker of zoetigheid; bayram = vacantie of religieuze feestdag), die op de Ramazan volgt. (Ramazan = vastentijd van vier weken) en velen waren reeds op weg om hun familieleden in Klein Azië te gaan bezoeken. Gedurende deze bayram is het n.l. de gewoonte dat de families zoveel mogelijk bij elkaar komen en zich na de lange vasten, voornamelijk vergasten op alle denkbare snoeperijen.

De zich haastende passagiers voor de eerste veerboot droegen dan ook grote houten koffers of manden met zich mee, waarin zich etenswaar en zoetigheden bevonden. De armere mensen hadden een en ander in een oud laken of ander stuk doek gewikkeld en renden hiermee op het laatste moment naar de opgang. De derde stoot uit de schoorsteen van de boot betekende voor het personeel dat de hekken nu gesloten konden worden. Een oudere man, die niet zo vlug ter been meer was, stond zenuwachtig aan de reeds half gesloten poort te friemelen, om daarna met veel inspanning naar de bijna vertrekkende boot te strompelen.

Toen we zelf eenmaal op het volgende vaartuig stonden, ontmoetten we al direct verschillende vrienden en kennissen. Af en toe wisselden we van auto en dronken gezellig gezamenlijk een glaasje thee. Diverse malen zetten we de motor aan om de ergste kou even te verdrijven en de overtocht was op die manier voorbij eer we er erg in hadden.

Bij het naderen van de kustplaats aan de andere kant, viel er natte sneeuw. De branding was geel van kleur door het water dat slijk en zand van de hoger gelegen dorpen met zich meevoerde. De golven sloegen tegen het havenhoofd om daarna als een douche het water over de kade te sproeien.

We gaan nu op weg naar Bursa en volgens de kaart kunnen we ons verheugen op een geasphalteerde hoofdweg. Het eerste deel is echter bijna niet om door te komen. Klei, water en zand hebben de keien van hun plaats gedrukt en voor ons ligt een massa van zandkleurige brij. Diepe kuilen en grote plassen doen de auto's in een ommezien van kleur veranderen en we herademen als we na een klein half uur de eerste bergpas gaan bestijgen. De groene vallei ligt spoedig achter ons en op de hogere toppen vóór ons zien we een beetje sneeuw. Het duurt niet lang of we krijgen ook zelf een deel van de sneeuwbuien mee. De weg die we nu vervolgen, is ons enigszins bekend, want we hebben deze in het najaar ook gereden, toen we naar Efeze gingen. Het landschap is echter om deze tijd van het jaar wel even anders. Op vele plaatsen heeft de gesmolten sneeuw en regenval overstromingen veroorzaakt. Waren in het najaar de vlakten nog bijna bruin en zonder enig groen, op het ogenblik is alles rondom ons fris groen. Op sommige plekken staan de landerijen onder water en zijn de wegen ondermijnd door overstromingen. Daardoor zijn enorme gaten in het wegdek ontstaan. We doen ons best deze te ontwijken, waardoor we in een volgend gat verzeild raken. Het is onbegonnen werk en dus moeten we de snelheid maar verminderen om de auto niet te veel te laten lijden.

Na kilometers komen we bij een plek die voorheen verhard was met bazaltblokken. Deze zijn gedeeltelijk weggespoeld en kuilen van 15 tot 20 cm. diepte vertonen zich aan weerszijden van dit stuk weg. Met vereende krachten zijn mannen bezig de gaten op te vullen met grote keien en zand. We weten echter niet wat beter is, de kuilen of de zogenaamde opvulling. Bij het passeren van dit gedeelte, maken we haast slagzij, maar de weg wordt daarna gelukkig wat beter. We kunnen weer een beetje ontspannen en om ons heen kijken en we zien dat de weilanden geleidelijk overgaan in een bergachtige omgeving met plateaux. De bergstroompjes zijn in kleine rivieren herschapen, wat een schitterende aanblik biedt. Wild en met kleine vallen tuimelt het water naar beneden. Ergens op een bergpad bewegen zich witte vlokjes, die een kudde schapen blijken te zijn. Ondanks het koude weer vertonen enkele groene struiken langs de weg, prille groene uitlopers en dit brengt reeds een gevoel van voorjaar met zich mee. Hoe meer we naar het Zuiden rijden, des te meer zacht groen is er zichtbaar. Over het algemeen is het landschap nogal kaal, wat men eind Februari ook niet anders verwacht. Plotseling ontdekken we echter in een vallei bloeiende perzik- en amandelbomen. De tere witte, zachtrose en paarsachtige bloempjes vormen een schril contrast tegen de overigens bladloze bomen en besneeuwde bergtoppen op de achtergrond. Geen enkel groen uitspruitsel is er aan de bomen te zien, alleen de trossen kleine bloemen kronen de stammen. Het is haast ontroerend van schoonheid en ik zou dolgraag wat takken van deze wilde struiken hebben geplukt. Het zou echter zinloos geweest zijn om ze daarna in de wagen te laten verdorren.

Entree Bergama. Op de achtergrond de Acropolis

Een minder aangenaam beeld vormen de kadavers die hier en daar aan de kant van de weg liggen. Valt een koe of kalf om een of andere reden dood neer, dan kijkt niemand hier verder meer naar om en blijft het kadaver zo liggen tot het door raven of honden is opgegeten en dus alleen het karkas overblijft. Een der mooie, grote herdershonden zien we als een wild dier stukken vlees uit zo'n omgevallen koe trekken. De aard van de wolf is op zo'n moment wel heel duidelijk zichtbaar in de hond.

We beklimmen nog weer een bergpas en hebben een prachtig panorama over de onder ons liggende vallei. De bergtoppen waar we tegenop kijken, hullen zich hier en daar in een nevel, die zich als een sluier om de hoogten drapeert.

Binnen niet al te lange tijd komen we in de buurt van Akhisar, dat, letterlijk vertaald, witte burcht betekent. In de grijze oudheid heette dit echter Thyatira en was dus ook weer een der zeven gemeenten van Klein Azië (Openb. 2:18-29).

In ongeveer 200 jaar voor Christus werd deze plaats deel van het koninkrijk van Pergamum en later in 133 voor Christus, Romeins gebied. Van Thyatira wordt beweerd dat het Christendom zich daar zeer snel uitbreidde. Van de oude stad, die Johannes ongetwijfeld heel goed gekend heeft, is helaas niets meer overgebleven.

Typisch voor dit gebied zijn de tenen boerenwagens die we op de weg zien, daar er in de omgeving veel bamboe verbouwd wordt of groeit en dit onder meer door de landbouwers gebruikt wordt om er hun karren van te maken. In andere plaatsen van het land, zoals in Bursa b.v., zijn de wagens plat en van prachtig schilderwerk voorzien.

Het begint schemerig te worden wanneer we vlak voor Akhisar een zijweg inslaan, die ons naar de stad Bergama en de ruïnes van Pergamum zal brengen. In tegenstelling tot de andere plaatsen van de zeven gemeenten die we bezocht hebben, ligt het oude Pergamum en het tegenwoordige Bergama, op dezelfde plaats. Dit is ook het geval met Smyrna, alleen is in de Turkse naam Izmir niet meer van de oude terug te vinden. In Efeze zijn de opgravingen een paar kilometer verwijderd van het plaatsje Seljuk, dat de Turkse benaming voor het oude Efeze heet te zijn. Zo ook in Laodicea, dat zeven kilometer verwijderd ligt van Denizli, de zogenaamde nieuwe naam voor deze plaats.

Vanaf het oude Thyatira is het nog 85 kilometer naar Bergama en het was reeds half zeven in de avond. Misschien hadden we de rit niet ondernomen als we van te voren geweten hadden hoe de weg zou zijn. We dachten reeds een slechte route achter ons te hebben, maar dit deel spande de kroon. Op enkele plaatsen was de weg verhard, maar op de meeste plaatsen was het een modderbrij, waarin de auto tot aan de assen toe wegzakte en met moeite weer kon worden vrijgekregen. De gaten en kuilen overtroffen onze stoutste verwachtingen en waren soms dertig cm. diep. Hier en daar liep een overstroomd beekje dwars over de weg, dat soms de breedte had van enkele meters. De ruiten van de auto waren zo met slijk besmeurd dat ze verschillende malen schoongemaakt moesten worden, wilden we nog enig zicht hebben. Het werd een doodvermoeiend reisje dat ons drie en een half uur tijd in beslag nam, daar we vaak slechts 10 km. snelheid konden maken. Geen sterveling kwamen we tegen op deze onbegaanbare weg en onherbergzame omgeving, terwijl de avond aardedonker was. Het enige licht waren de koplampen van onze auto en die van onze vrienden die achter ons reden. Ze beschenen de grillige vormen van dennen boomstammen aan de ene kant en een statige heg van populieren aan de andere zijde van de weg. Bij daglicht hadden we vermoedelijk van een schitterend landschap kunnen genieten, nu werd alles opgeslokt door de duisternis.

Na al het ploeteren reden we om tien uur Bergama binnen en passeerden al dadelijk enige ruïnes. Gelukkig vonden we spoedig een onderdak in "het" hotel van het dorp, dat om deze tijd van het jaar totaal niet op toeristen was ingesteld. De enige verwarming bestond uit een grote potkachel in de eetzaal en die brande nog zeer zwak om waarschijnlijk wat kolen uit te sparen. Op de slaapkamers stonden pantoffeltjes onder bed voor de gasten, een service van luxe die dit hotel zich veroorloofde. De wastafel stond met vuil water van een vorige bezoeker en moest eerst leeggepomt worden alvorens deze gebruikt kon worden. De badkamer had wel een bad, maar geen warm water en het toilet had z'n trekker in de strijd verloren. In plaats daarvan hing er een dun stukje touw aan. De ramen waren misschien eens goed sluitend geweest, maar in de loop der tijd wat uit hun sponningen geweken. De sterke wind die er op stond, deed de gordijnen als een blad aan een boom heen en weer draaien.

Niettemin waren we allen blij een dak boven ons hoofd gevonden te hebben en de volgende morgen verschenen we weer fris aan het ontbijt. De eetzaal, berekend op de seizoentijd, was geweldig groot. Aan de muren hingen platen uit oude tijdschriften, waarvan sommige waren ingelijst. Een grote foto van een jongeman in uniform had een ereplaats verworven en ik vroeg de bediende of dat de "patron" was in zijn jeugd. De kellner sprak een paar woorden Engels en Duits en hij zei: "No, No." Toen wreef hij z'n twee wijsvingers tegen elkaar; wat betekende "broer" en zei verder: "Piloot, Izmir (Smyrna), plane, boem, boem, kaput." In het kort bedoelde hij dus dat deze persoon de broer was van de patroon en als vliegenier in Izmir bij een vliegtuigramp om het leven was gekomen.

(Wordt vervolgd)

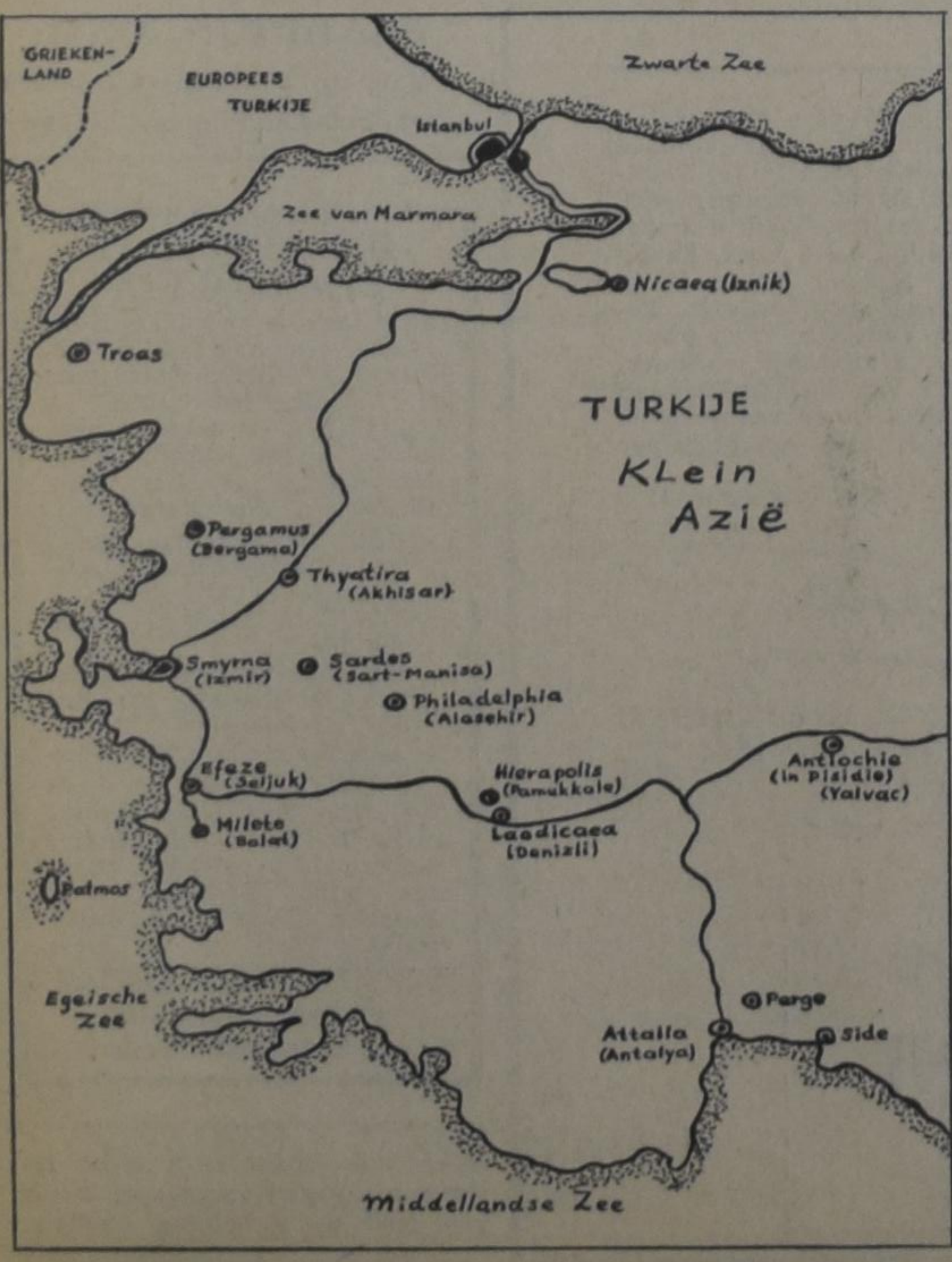

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN
VANUIT MONTREAL: 28 Juni, 19 Juli, 9 Augustus*, 30 Augustus*, 20 September*, 11 Oktober*. Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

400 Craig Street West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vanvouver

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

AIR — SEA — LAND
World-Wide Travel Service
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

Groepsreis met de Holland-Amerika Lijn naar Nederland
Heen: 16 Aug van Montreal of Heen: 18 Nov. van Montreal
Terug: 15 Oct. v. Rotterdam. Terug: 8 Jan. v. Rotterdam.
Retourprijzen van Montreal: $ 325.50 minimum - $ 378 maximum.
Deze reizen gaan absoluut door en worden gemaakt met de Rijndam.
Voor verdere inlichtingen bel of schrijf:
ADRIAAN LIMBERTIE
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
300 Wilson Ave. (Bathurst & 401), Downsview, Toronto, Ont.
ME 5-5661
N.B. 21-daags retour vanaf 1 October. — Montreal-Amsterdam retour KLM $ 369.00.

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402.
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Alle goede dingen in drieën
- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**
bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

DE WET OP DE MINIMUM LONEN

WETTEN UITGEVAARDIGD DOOR DE INDUSTRIE EN ARBEIDSRAAD ONDER DE WET OP DE MINIMUM LONEN

ALGEMENE WET

1. In deze wet betekent "vastgesteld zone",
   (a) De steden Hamilton, Oshawa en Toronto;
   (b) De voorsteden Ajax, Aurora, Burlington, Dundas, Leaside, Milton, Mimico, Newmarket, New Toronto, Oakville, Port Credit, Richmond Hill, Stoney Creek, Streetsville, Weston en Whitby.
   (c) De dorpen Forest Hill, Long Branch, Markham, Pickering, Stouffville, Swansea, Waterdown en Woodbridge; en
   (d) De gemeenten Ancaster, East Flamborough, East Whitby, East York, Etobicoke, Markham, Pickering, Stouffville, Swansea, Waterfleet, Scarborough, Toronto, Trafalgar, Vaughan, West Flamborough, Whitby, Whitchurch en York.
2. Deze wet slaat op alle werknemers in iedere zaak, handel, werk of onderneming in de vastgestelde zone uitgezonderd,
   (a) op die werknemers waarop de Ontario Bepaling 437, Herziene Bepaling van Ontario, 1960, met wijziging van toepassing is,
   (b) werknemers in de bouwvakken zoals vastgelegd in de Bouwwet, Ontario Bepaling 134/63, en werknemers in het Hotel en Restaurantbedrijf zoals vastgelegd in de Hotel- en Restaurantwet, Ontario Bepaling 135/63;
   (c) een leerling zoals bepaald in de Wet op de Leertijd en wiens contract voor de leertijd behoorlijk onder de Wet voor Leertijd werd ingeschreven;
   (d) een student tewerkgesteld in een ontspanningsprogramma onder het beheer van een schoolraad of door een gemeenteraad of haar vertegenwoordiger of door een weldadigheidsorganisatie;
   (e) een opzichter, portier of concierge van een wooncomplex die in het gebouw woonachtig is;
   (f) een persoon tewerkgesteld,
      (i) als een agent of vertegenwoordiger met een vergunning onder de Assurantiewet,
      (ii) als een vertegenwoordiger ingeschreven onder de Makelaars- en Effectenhandelswet,
      (iii) om te verkopen of om orders te verzoeken voor goederen, waren, koopwaar of diensten,

      Indien niet tewerkgesteld in de eigenlijke plaats van de zaak der werkgever of als een route vertegenwoordiger of waar zijn werkuren zijn vastgelegd door de werkgever of door de werkgever kunnen worden nagegaan;
   (g) een officieel erkende beoefenaar van de beroepen architectuur, tandheelkunde, landmeting, professional engineering, wet, medicijnen, optometrie, farmacie, zelfstandig accountant, veterinaire wetenschap, een officieel erkende verpleegster of een geneesheer zonder medicijnen, of een student die zich voorbereid voor zulk een beroep of roeping;
   (h) een onderwijzer zoals bepaald in de Wet op het Onderwijsberoep;
   (i) een student tewerkgesteld als een opzichter of raadgever van kinderen onder de leeftijd van 18 jaar: en
   (j) werknemers die als bedienden in particuliere woningen werkzaam zijn of in het boerenbedrijf werken.
3. (1) Behoudens subparagrafen 2 en 3 en paragraaf 4 zal elke werkgever aan iedere werknemer een minimum loonstandaard van $ 1.00 per uur betalen;
   (2) Elke werkgever zal een minimum loonstandaard van 80¢ per uur betalen aan:
      (a) een student waarvan door zijn werkgever geen langere arbeidstijd wordt vereist dan 28 uur in enige week vallende in het schooljaar van zulk een student;
      (b) een persoon beneden de 18 jaar werkzaam als boodschapper, besteljongen, krantenverkoper of kegelopzetter op een kegelbaan;
      (c) een seizoenwerker in een fabriek die aan bederf onderhevige vruchten en groenten verwerkt en die tewerkgesteld is om arbeid te verrichten in de verwerking van aan bederf onderhevige vruchten en groenten voor niet meer dan 16 opeenvolgende weken in een kalenderjaar.
   (3) Behoudens subparagraaf 2 zal iedere werkgever aan elke vrouwelijke werknemer een minimum standaard loon van niet minder dan 85¢ per uur betalen voor werk verricht in de eerste drie-maandelijkse periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet en een minimum uurloon van niet minder dan 90¢ per uur voor werk verricht in de tweede drie-maandelijkse periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet, en een minimum uurloon van niet minder dan 95¢ per uur voor werk verricht in de derde drie-maandelijkse periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet en vervolgens tegen het tarief bepaald in subparagraaf 1.
4. (1) Behoudens subparagraaf 2, iedere werkgever zal gedurende de eerste viermaandelijkse periode van tewerkstelling van een werknemer als een leerling werkzaam bij deze werkgever, aan zulk een werknemer een minimum standaard uurloon van niet minder dan 90¢ per uur betalen, doch een werkgever kan aan een vrouwelijke werknemer tewerkgesteld als een leerling een minimum standaard uurloon betalen van niet minder dan 75¢ per uur voor werk verricht gedurende de eerste drie maanden periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet, een minimum uurloon van niet minder dan 80¢ per uur voor werk verricht in de tweede drie maanden periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet en een minimum uurloon van niet minder dan 85¢ per uur voor werk verricht in de derde drie maanden periode vanaf de datum van het van kracht worden van deze wet;
   (2) Het aantal werknemers dat als leerlingen tewerkgesteld kan worden zal niet een vijfde van het totaal aantal werknemers van de werkgever overschrijden en waar het aantal werknemers minder dan vijf is kan slechts één werknemer als een leerling worden tewerkgesteld;
   (3) Geen persoon zal als een leerling worden betaald die,
      (a) in het bezit is van een certificaat van leertijd of een certificaat van bekwaamheid uitgereikt onder de Wet op de Leertijd;
      (b) als een kantoorbediende in het bezit is van een Secondary Schooldiploma met handelscursus, of een instructiecursus in zaken- en kantoorpraktijk heeft afgelopen gegeven door een vakschool ingeschreven onder de Regelingswet voor Vakscholen, of
      (c) is tewerkgesteld voor minder dan 28 uur per week.
5. Een werknemer die door zijn werkgever wordt verplicht om zich te melden op de plaats van tewerkstelling of die minder dan drie uur per dag werkt zal het voorgeschreven minimum standaard loon van minstens drie uur worden betaald, doch deze paragraaf is niet van toepassing op een student die voor zijn werkgever niet meer dan 28 uur in een gegeven week gedurende het schooljaar van zulk een student behoeft te werken.
6. Waar een werkgever zijn werknemers of een groep daarvan betaalt op een basis van stukwerk, wordt geacht dat hij aan deze wet heeft voldaan, indien tenminsten vier vijfde van het aantal van zulke werknemers lonen ontvangt evenredig aan minstens het tarief bepaald door deze wet voor elke betalingsperiode.

HOTEL EN RESTAURANT WET

1. In deze wet,
   (a) "hotel en restaurantbedrijf" omvat de exploitatie van een herberg, motel, hotel, taverne, publiek café of andere plaatsen van verversing en/of een etablissement onder de Wet op STERKE DRANK en/of elk etablissement waar voor betaling voedsel wordt bereid of gekookt en opgediend, doch omvat niet de exploitatie van een toerist etablissement dat voor niet meer dan vijf maanden per jaar geopend is onder vergunning van de Wet op Toeristen Etablissements:
   (b) "vastgestelde zone" betekent,
      (i) de steden Hamilton, Oshawa en Toronto;
      (ii) de voorsteden Ajax, Aurora, Burlington, Dundas, Leaside, Milton, Mimico, Newmarket, New Toronto, Oakville, Port Credit, Richmond Hill, Stoney Creek, Streetsville, Weston en Whitby.
      (iii) de dorpen Forest Hill, Long Branch, Markham, Pickering, Stouffville, Swansea, Waterdown en Woodbridge; en
      (iv) de gemeenten Ancaster, East Flamborough, East Whitby, East York, Etobicoke, Markham, Nelson, North York, Pickering, Saltfleet, Scarborough, Toronto, Trafalgar, Vaughan, West Flamborough, Whitby, Whitchurch en York.
2. (1) Behoudens de subparagrafen 2 en 3, elke werkgever zal aan elke werknemer tewerkgesteld in het hotel- en restaurantbedrijf in de vastgestelde zone een minimum standaardloon van $ 1.00 per uur betalen.
   (2) Elke werkgever zal een minimum standaard uurloon van 80¢ betalen aan elk van zijn werknemers tewerkgesteld in het hotel- en restaurantbedrijf in de vastgestelde zone die is,
      (a) een student die van zijn werkgever niet meer dan 28 uur per week gedurende het schooljaar van zulk een student behoeft te werken;
      (b) een persoon beneden de leeftijd van 18 jaar werkzaam als een boodschapper, besteljongen, krantenverkoper of kegelopzetter in een kegelbaan.
   (3) Elke werkgever zal aan iedere vrouwelijke werknemer tewerkgesteld in het restaurant- en hotelbedrijf in de vastgestelde zone een minimum standaard loon van niet minder dan 85¢ per uur betalen voor werk verricht in de eerste drie maanden periode vanaf de datum dat deze wet van kracht is en een tarief van niet minder dan 90¢ per uur voor werk verricht in de tweede drie maanden periode vanaf de datum dat deze wet van kracht is en een tarief van niet minder dan 95¢ per uur voor werk verricht in de derde drie maanden periode vanaf de datum dat deze wet van kracht is.
3. Met het doel om de minimum lonen te bepalen die aan een werknemer dienen te worden uitbetaald,
   (a) een werknemer zal geacht worden werkzaam te zijn gedurende de tijd dat zijn werkgever hem vereist om op de plaats van tewerkstelling te blijven, ongeacht of hij al dan niet werkende is.
   (b) een werknemer die door zijn werkgever wordt verplicht om zich te melden op de plaats van tewerkstelling of die minder dan drie uur per dag werkt zal het voorgeschreven minimum standaard loon van minstens drie uur worden betaald,

   doch deze paragraaf is niet van toepassing op een student die niet meer dan 28 uur per week gedurende het schooljaar van zulk een student behoeft te werken voor zijn werkgever.
4. (1) Wanneer een werknemer tewerk is gesteld op de basis van het ontvangen van maaltijden of huisvesting of beiden als een gedeelte van zijn loon dan is het maximum bedrag waarop maaltijden en huisvesting voor het doel van deze wet mogen worden gewaardeerd als volgt:

1. huisvesting	$5.00 per week
2. maaltijden	elk 50¢ doch niet meer dan $10.00 per week
3. huisvesting en maaltijden	$15.00 per week

   (2) De kosten voor maaltijden en huisvesting zullen niet van het loon van de werknemer worden afgetrokken tenzij hij in feite de maaltijden heeft ontvangen en de aangeboden kamer heeft bezet.
   (3) Geen aftrek van het minimum loon zal plaats vinden voor de aankoop, gebruik, wassen of reinigen van uniformen, schorten, petten of soortgelijke kledingstukken.
5. Deze wet is niet van toepassing op een leerling als omschreven in de Wet op de Leertijd en wiens leertijd contract werd ingeschreven onder de Wet op de Leertijd.

BOUWVAKKEN WET

1. In deze wet,
   (a) "bouwwerk" omvat al het werk in de bouwvakken, oprichting, afbraak, herstel, omwerken, decoratie of wijziging van het geheel of enig onderdeel van een gebouw, weg of structuur, hetzij boven of beneden de aardoppervlakte, uitgezonderd werk verricht door,
      (i) een student in architectuur, landmeting of beroepsingenieurskunst terwijl hij tewerk gesteld is door een behoorlijk bevoegd architect, landmeter of beroepsingenieur in de uitvoering van de praktijk van dat beroep,
      (ii) een leerling als omschreven in de Wet op de Leertijd en wiens contract behoorlijk werd ingeschreven onder de bepalingen van de Wet op de Leertijd,
      (iii) een persoon die regelmatig tewerkgesteld is door een fabricerende, industriële of dienstonderneming en onderhoudswerk verricht in het gebouw van zijn werkgever.
   b) "vastgestelde zone" betekent,
      (i) De steden Hamilton, Oshawa, Toronto;
      (ii) De voorsteden Ajax, Aurora, Burlington, Dundas, Leaside, Milton, Mimico, Newmarket, New Toronto, Oakville, Port Credit, Richmond Hill, Stoney Creek, Streetsville, Weston en Whitby;
      (iii) de dorpen Forest Hill, Long Branch, Markham, Pickering, Stouffville, Swansea, Waterdown, en Woodbridge; en
      (iv) de gemeenten Ancaster, East Flamborough, East Whitby, East York, Etobicoke, Markham, Nelson, North York, Pickering, Saltfleet, Scarborough, Toronto, Trafalgar, Vaughan, West Flamborough, Whitby, Whitchurch en York.
2. Elke werkgever zal aan elk van zijn werknemers werkzaam in de bouwvakken in de vastgestelde zone een minimum standaard loon van $1.25 per uur betalen.

Schets van het gebied dat de vastgestelde zone omvat.

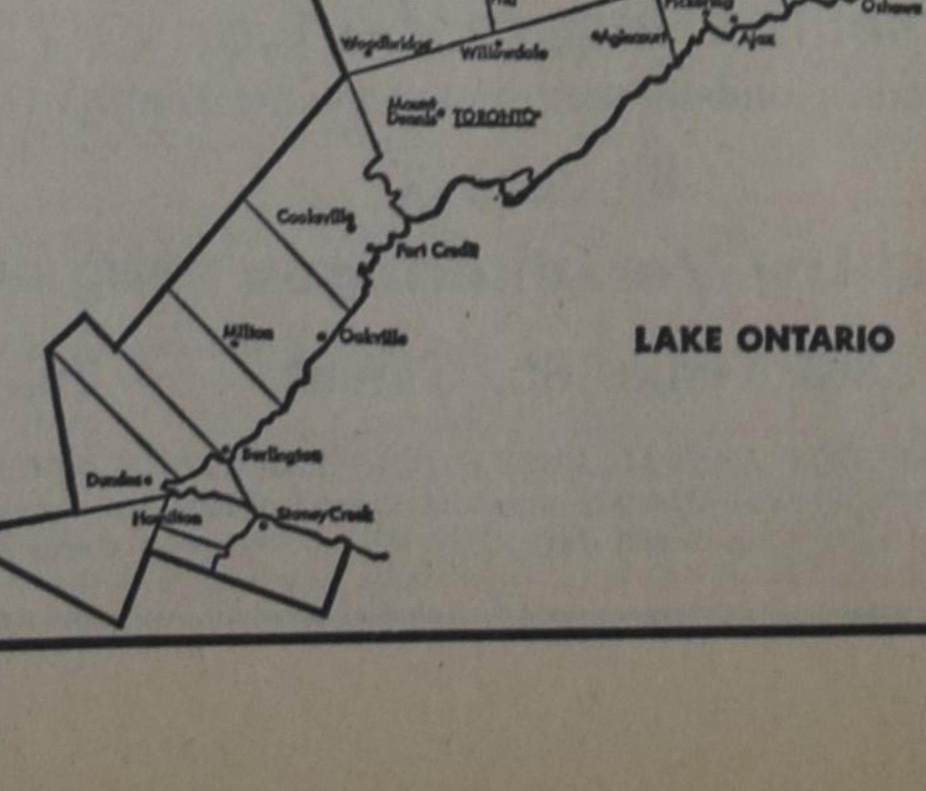

Z. EXC. H. L. ROWNTREE,
Minister van Arbeid

Deze wet treedt in werking op de
30e DAG IN JUNI 1963

MEER CANADEZEN GAAN FRANS LEREN

In de Montreal Star is onlangs een bericht verschenen dat vermeldde dat de belangstelling voor de Franse taal bij de Engels sprekende leidende klasse groeiende is. Tal van ondernemingen organiseren momenteel cursussen in de Franse taal voor hun personeel. Als reden voor de belangstelling wordt opgegeven dat het aantal in het bedrijfsleven als directeuren, ingenieurs, economisten en technici werkzame Frans-Canadezen snel toeneemt. Als de Engels sprekende Canadezen met deze groep invloedrijke, beslissingnemende personen zaken willen doen, kan een zekere kennis van de Franse taal niet worden gemist. Deze ontwikkeling die Canada meer dan tot nu toe een tweetalig land zal kunnen maken, wordt ook door de Engelssprekende Canadezen toejuicht. De heer Eric Kierans, president van de Montreal Stock-Exchange heeft er onlangs op gewezen dat

DUPONT BRENGT NIEUW SOORT KUNSTLEER OP DE MARKT

Twee Canadese schoenfabrikanten hebben op experimentele basis voor het eerst een nieuw soort kunstleer verwerkt, dat over zeer bijzondere eigenschappen zou beschikken. Het nieuwe produkt dat de naam CORFAM heeft gekregen zou op leer gelijken, aanvoelen als leer en wat nog veel belangrijker schijnt te zijn, ademen als leer. Tot dusverre is het leer juist, dankzij het feit dat het lucht doorlaat, in de schoenenindustrie onvervangbaar gebleken, ondanks de vele kunststoffen die de laatste jaren aan de markt zijn gekomen.

(NCKvK)

FOODMARKET

Winkel en huis. Een goed en ruim bestaande zaak waar vlees en kruidenierswaren verkocht worden. Het huis heeft 4 slaapkamers, grote keuken, voorkamer, volle kelder, badkamer and gasverwarming. De winkel is 22 bij 60 ft., en is gesitueerd in een klein dorpje, een halve mijl van Christelijke School en Kerk.

Vraagprijs $ 19,900. Downpayment $ 7,000. Voorraad bij inbegrepen ter waarde van ongeveer $ 3,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894.

Ter overname aangeboden
EEN PRIMA RUSTHUIS
op mooi gelegen stand in Mid-Western Ontario, en waar goed kapitaal mee verdiend wordt. Prima geschikt voor couple zonder kinderen of met klein gezin. Aparte woongelegenheid aanwezig. Boeken ter inzage voor serieuze kopers. Brieven onder nummer 1611, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat, B., Hamilton, Ont.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

EXCEPTIONAL BIBLE OFFER
Solid linen bound bible, King James version, size 5" x 7½", only 1¼" thick, clear type. N.T. partly red letter. Contains also many topics. related to the study and understanding of the Holy Scriptures. For instance:
- How to study the Bible?
- The Sundayschool Teacher's use of the bible.
- The Christian worker and the bible.
- Harmony of the Gospels.
- Selected chapters for special occasions.
- Aids for social and private prayer, etc. etc.

We offer this bible temporarily for $1.65 only. Indiv. copies paid in advance, postage paid. Societies 10% discount. Send your order TODAY to:
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
P.O. Box 501, Hamilton, Ontario

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

God speaks - Roman Catholic countries

by Rev. C. Schemper

God speaks and has spoken through faithful Christian pastors and missionaries and His written Word in countries under the political and religious domination of the Roman Catholic Church.

Centuries ago, an almost unknown monk by the name of Martin Luther, punished his body and wrestled in his soul for the assurance of salvation. This struggle during and before his monastic life continued until he found in the written Word, "The just shall live by faith". The more he read the Scriptures, the more the basic doctrines of the Reformation emerged. In his great soul struggle he became convinced that the Bible was the supreme authority in life and doctrine. He became firmly convinced that the written Word, withheld from the people, must be placed in their hands in their native language. Luther, with the other Reformers, was convinced that the written Word was an essential tool of evangelism. After Luther translated the Bible into German, he said, "I will not rest until every potboy and swine herder knows as much or more of the Bible as the pope." The basic foundation of the Reformation was the Word. The rapid growth of Protestantism in a Roman Catholic world community can be much attributed to getting the written Word into the hands of the people.

Will history repeat itself? The World Home Bible League has been carrying on a very ambitious program of Bible distribution in Mexico. Heavy distribution has been done in the state of Morelos, where the Roman Catholic Church is under bishop Mendez. Strange as it may seem, he has been welcoming the distribution of Scriptures in his area. Recently, images were taken from his cathedral and Christ centered sermons are being preached to his flock. Worshippers come with a Bible in their hand to church. Recently he made this provocative statement, "Centuries ago when you Protestants left the church of Rome, you took the Bible with you. Now it is time for us to bring the Bible back into our church." It is the goal of the World Home Bible League to bring the written Word to millions who have never read the Word, and are yearning for the assurance of salvation available in Christ by faith. Most of the Scriptures distributed in Roman Catholic countries are in the Spanish or Portuguese language, but it cannot be limited to these alone. Last year French Scriptures were distributed in Quebec, some responded by saying that they had never before read the Bible. In its brief history the League has made extensive distributions of Scriptures in Spain, Portugal, and the Latin American countries.

During the last four years, a program of Scripture distribution has been carried on in Spain. It is difficult for us to comprehend the domination and practices of the Roman church there in our day. Many of the practices of Medieval Romanism are still present. Some of you will remember that Rev. Hegger printed last year a copy of an indulgence in "De Rechte Straat". The sale of indulgences are still common, as well as the prohibition of reading the Bible. With the powerful influence of the church in the government, Scripture distribution is prohibited. It is under such circumstances that Bibles are being distributed by dedicated Christians in Spain. There are reports of many who have learned that the just shall live by faith through the reading of the Word. Bible distribution is also being carried on in Portugal. In both of these countries the League is one of the few Bible distributing agencies supplying Scriptures for distribution.

The majority of the Spanish Scriptures distributed by the League have gone to the Latin American nations reaching from the Rio Grande to the barren lands of southern Argentina. A far more ambitious program has recently started for South America. Although nearly all countries in South America have religious freedom, nevertheless, the program of Bible distribution is mildly resisted in various ways by influential men in the governments of these nations. In spite of this, many doors for distribution have been opened. Requests of evangelical churches and missionaries have steadily increased. The typical Latin American is eager to read the Bible, which has been withheld from him in the past. Reports of missionaries inform us that distributed Scriptures are diligently read. Often, several families share a copy to read the Word. Latin America today is considered by many the ripest for evangelism. The response to the message of the Gospel is resulting in thousands of conversions. The tremendous increase in the number of evangelical Christians in this area of the world has been a great concern to the Roman Catholic Church, which in centuries past has left them in darkness.

The organization of a more ambitious program of Scripture distribution by the League in Latin America was not only stimulated by the fruitful response to the Gospel. Another important factor which has led to Christian missionaries requesting more and more Scriptures is found in the increased literature programs by the Russian and Chinese Communists. There is hardly a village in the mountains or jungles which has not received Communist literature. In many of the undeveloped nations of Latin America, the Communists are working hard to convert the poverty stricken mass to cummunism. There is a growing unrest in many of these nations. There is a reawakening in which the people are determined to break off the schackles of ignorance and poverty, for which the Roman Catholic Church is in part to blame. Millions of poverty stricken peasants live in a depressing environment without the hope and assurance of peace with God through Christ. Religious fanaticism, superstition and an effort to keep the people ignorant and submissive has stymied all progress. It is such that are receiving the Word and are receiving new perspectives and meanings in a life dedicated to Christ as Lord and King.

The heaviest distribution of Scripture has taken place in Mexico. For a number of years Mexican migrant workers came to work in the fields of farmers in the United States. Gospel services were set up by churches in the States for these migrants. Many of these had never heard the Gospel before, and were converted while they were there. Thousands of Spanish Testaments were given to these workers. As they went back to their villages, they began witnessing and sharing their copy of the Scriptures with many others. Soon requests came into the Chicago office in which they requested copies of the Scriptures. After some investigation, it was learned that Mexico was a fertile field for Bible distribution. Hundreds of missionaries began distributions. Mass distribution in mountain villages often led to the organization of a church. In the last seven years more than 939,000 Spanish Scriptures have been distributed in Mexico.

Mr. William Chapman, founder of the World Home Bible League, visiting Indian village in interior of Mexico.

One can hardly fathom the great need of the Gospel in this land, unless he has visited and observed the religious superstition and gross ignorance of the people. Men and women creep on their bare knees down the long cobble stone court yard of the Shrine of the Virgin of Guadeloupe. With bleeding knees they finally reach the altar in the shrine, thinking this will merit them favor with God. The toes of the stone image in the Cathedrals have been worn away by the kisses of the ignorant worshippers. Hardly any mention of Jesus Christ is made. Religion is purely formal and basically superstitious. They need the Word so that they may know that the just shall live by faith.

The urgency of reaching the peoples of Latin America can be illustrated in what happened in Cuba. Thousands of Scriptures were sent to Cuba, and we know that many were brought to a saving knowledge of Christ through this ministry. It was the experience of the writer to hear the personal testimony of many who learned to know the Lord Jesus Christ as Saviour in a prison cell. When Castro came into power, Bible distribution was carried on in scores of prisons, and resulted in radical conversions of many before they went before the firing squad. Although today the country is under a dictator, we have evidence that many Christians in Cuba are still faithful to the Lord. The Cuban pastors of the churches there continue to witness. Although the League has halted all Bible distribution there, nevertheless, we can trust that the seed that has been sown will under God's blessing bring forth fruit. It only brings up the question, did we come with too little and too late? There is much unrest in the Latin American countries today. It is no secret that Communists at the present are concentrating their greatest efforts in this area of the world. The masses are very receptive to the Gospel. Doors for evangelism and Bible distribution are open. Will it remain thus? This we do not know. But one thing we know, these open doors demand the full effort of the church to reach the masses as soon as possible. A most economical and effective method is through Scripture distribution.

CANADESE BEDRIJVEN HADDEN BETERE RESULTATEN

Uit Toronto wordt gemeld dat de resultaten van de Canadese bedrijven in het eerste kwartaal van 1963 beter zijn dan in dezelfde periode van het vorige jaar. Opvallend is het, zo wordt vastgesteld, dat vooral de winsten van de kleinere bedrijven zijn gestegen. Bij de grootbedrijven waren de resultaten minder gunstig. In de pulp- en papierindustrie, in de mijnbouw en ook door enkele grote financieringsconcerns werd in de eerste drie maanden van 1963 minder verdiend. Daarentegen verkregen de openbare nutsbedrijven en de olie- en gasmaatschappijen betere bedrijfsinkomsten. In het algemeen is het Canadese bedrijfsleven optimistisch wat de verdere ontwikkeling in het lopende jaar betreft.

(NCKvK)

CLASSIS VERGADERING

Tot mijn groot genoegen keurde de kerkeraad mij de eer waardig, om met onze dominee naar de vergadering van de classis te gaan. Ik ben twee keer eerder afgevaardigd en dus weet ik een heel klein beetje van de classis af. Nu, beide vorige keren is het mij zo best bevallen, dat ik altijd weer hoop, dat ik weer afgevaardigd word. En ja hoor, dit keer was het weer raak.

Ik naar mijn baas toe, om vrij te vragen. Daar had ik niet veel moeite mee, want mijn geachte werkgever heeft diepe eerbied voor alles wat godsdienstig is. Dat komt misschien wel, doordat hij er zo weinig mee in aanraking komt. Oorspronkelijk is hij Anglican, maar sinds jaren heeft hij niet de binnenkant van een kerk gezien. Dat vindt hij zelf een grote fout, en hij kijkt altijd heel treurig en zelfbeschuldigend, wanneer we het over die dingen hebben, maar veel geestelijke wasdom is er bij hem niet te bespeuren.,

Eerbiedig keek hij me aan, toen ik hem vertelde, dat ik afgevaardigd was naar een meeting van de kerk. Hij denkt dan bepaald, dat ik een soort dominee ben. Het is me tenminste nooit gelukt, hem uit te leggen, wat het verschil is tussen een predikant en een ouderling. "Of course, of course," zei hij wel tien keer, toen ik hem vrij vroeg, en hij beloofde me, dat hij het niet van mijn loon of van mijn vacantie zou aftrekken. Ook wenste hij me toe, dat ik op die vergadering veel zielen mocht bekeren . . .

Dus ging ik verleden week met dominee op pad. Het was een prachtige voorjaarsdag met een heldere, strakke lucht, zodat je in de verte de witte toppen van de Rockies zag schitteren, en ik zou zeker van de trip van 90 mijl genoten hebben, als die dominee niet zo onwijs hard en met tarting van alle gevaren en met ware doodsverachting over de highway had gevlogen!

Ik heb hem daar ernstig over vermaand en wel op zo'n principiele wijze, dat er niets tegen in te brengen viel. "Och man, het valt wel wat mee," was zijn enige weerwoord. De naald van zijn snelheidsmeter toonde onfeilbaar aan, dat hij zich geenszins bekeerde.

Binnen anderhalf uur bereikten we de plaats van bestemming. In het basement van de kerk stonden tal van eerwaarde en weleerwaarde broeders handen te schudden, schouders te bekloppen, koffie te drinken en koek te consumeren. Elkeen was vol goede moed en in puike stemming. Toen de voorzitter van de dag verzamelen blies, viel het niet mee, de broeders ordelijk op hun plaats te krijgen; maar zoals altijd bracht het zingen van een Psalm ook hierin uitkomst.

De praeses was heel jong en heel zenuwachtig. Het was de arme man duidelijk aan te zien, dat hij er helemaal geen zin aan had. Maar het was nu eenmaal zijn beurt en dus was er geen ontkomen aan. In zijn openingswoord sprak hij zijn droefheid uit over het feit, dat ds. A. voor een beroep had bedankt en dus in de classis bleef, en zijn blijdschap omdat ds. B. door het aannemen van een beroep naar het Oosten de classis had verlaten. De goede man bedoelde het natuurlijk precies andersom. De classis, die veel gevoel voor humor bleek te bezitten, kon deze vergissing wel waarderen.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Een tijdlang werden de punten van het programma vlot afgewerkt. Zelfs de dominees hadden niet veel te zeggen. Allerlei kleine dingen werden in snel tempo behandeld. Het begon zelfs een beetje droog te worden en oninteressant. Hier was er een, die stiekum in een kerkblad begon te lezen, daar was een ander, die geruisloos naar de uitgang sloop, om even aan een sigaret te trekken.

Totdat er plotseling een hevig debat ontstond. Het was me niet dadelijk duidelijk, waar het precies om ging. Het had iets met het accepteren van attestaties te maken. In ieder geval werd het nu interessant. Twee predikanten verklaarden met veel nadruk en gebaren, dat hier sprake was van een zeer principiële kwestie. Een ouderling plaatste hier een uitroepteken achter, door de vergadering mee te delen, dat zijns inziens nog maar zelden zulke principiële zaken op een classis waren behandeld. Anderen waren van mening, dat men zich niet zo druk moest maken. Volgens onze dominee was het een uiterst praktische aangelegenheid en moest men niet meteen met het zware geschut van principes gaan werken. De eerste spreker vond dit niet goed gezegd en eiste dat de laatste spreker zijn woorden zou intrekken. Doch deze deelde mede, dat hij daar geen aanleiding toe zag.

De voorzitter begon rood aan te lopen, zwaaide bezwerend met zijn hamer en riep vertwijfeld: "Broeders, broeders, moet het nu zo?"

Deze bange vraag uit een beangst gemoed werd weliswaar door niemand beantwoord, maar had toch een kalmerende uitwerking. In een wat rustiger stemming werd het debat voortgezet. Men kon het niet eens worden, of het nu een principiële aangelegenheid betrof of niet.

Eén ouderling, die de toepasselijke naam Donkers droeg, hield een lange toespraak, waarin hij op klagende toon de vraag stelde, waar het heenging tegenwoordig met kerk en Christenheid. Profetisch hief Donkers de rechterwijsvinger op en voorspelde, dat er geen toekomst meer was voor de kerk, als het deze kant opging en men de grenzen uitwiste.

Tot etenstijd duurde het debat. Toen stelde de praeses voor, om de vergadering te verdagen tot half twee en om te gaan eten. Hiertegen had geen der broeders bezwaar. Zelfs Donkers zag hier geen kwaad in.

De maaltijd was uitstekend. Ik moet daar maar niet teveel van vertellen, want dan verwek ik mijn goede Katrien tot jaloersheid. Naarmate de broeders met groter toewijding begonnen te bikselen, namen de discussies af. Ieder begon zich tevreden en welvoldaan te voelen. Twee dominees, die straks als kemphanen tegenover elkaar hadden gestaan, begonnen elkaar nu vriendschappelijk te plagen. De een verweet de ander, dat hij voor de derde keer zijn bord vulde met vlees. De ander antwoorde de een, dat deze geen vlees nodig had, omdat hij al geheel bestond uit vlees met vette randen.

Na de maaltijd was er nog gelegenheid om een luchtje te scheppen, waarna prompt op tijd de vergadering weer een aanvang nam. Met een martelaarsgezicht kondigde de voorzitter aan, dat men de discussie over de attestatiezaak nu zou voortzetten. Wie wilde het woord? Het bleef stil. "Niemand?" vroeg de praeses blij verrast: "Dan kunnen we stemmen!" Het voorstel kwam er met vlag en wimpel door!

Verder ging het weer met rapporten en voorstellen, mededelingen en besluiten. We schoten uitstekend op.

Er kwam voor mij een spannend ogenblik, toen er gestemd moest worden voor één ouderling-afgevaardigde naar de synode, omdat een der gekozenen zich had moeten terugtrekken en zijn secundus ook. Ik had best zin om naar de synode te gaan. Met de baas zou ik geen moeite hebben om vrij te krijgen, zijn diepe eerbied voor kerkewerk kennende. Diep was mijn teleurstelling, toen uit de uitslag bleek, dat ik slechts twee stemmen op mij verenigd had, te weten, die van onze dominee en mijn eigen stem. Too bad!

Voordat we het wisten, was het avond. Weer werd overvloedig gegeten. Weer een luchtje geschept. Weer gingen we nu verzamelen, nu, naar ieder hoopte, voor de laatste ronde.

De arme voorzitter zag er moe en mat uit, als iemand, die voor een verloren zaak moet strijden. Zijn collega's moedigden hem wat aan en plaagden hem gemoedelijk.

Tegen het eind van de vergadering ontstond er een enorme verwarring, waarmee de goede broeder praeses helemaal geen raad of weg wist.

Er was een verzoek om steun van de kerk te H. De commissie, die hierover had gestudeerd, stelde echter voor, deze steunaanvrage niet te steunen, omdat H. het laatste jaar zo gegroeid was, dat het niet meer in aanmerking kwam voor extra hulp. Hier was op zichzelf niets tegenin te brengen.

De voorzitter wilde het voorstel van de commissie in stemming brengen, maar een wakkere predikant sprong op en verklaarde, dat men niet over het voorstel van de commissie moest stemmen, maar over het verzoek van de kerk van H. Dat had voorrang. Een andere broeder zei, dat hij daar een voorstel van maakte. Toen begon het ingewikkeld te worden. De voorzitter krabde zich met de hamer door zijn haar en keek hulpbehoevend de scriba aan. Deze deed, alsof hij niets zag. Er was dus nu een voorstel, om het verzoek van H. niet toe te staan. Voorts was er een voorstel, om niet over het vorige voorstel, maar over het verzoek van H. zelf te stemmen. Een enorm debat brak los! De een verweet de ander, dat hij kerkelijke regels en de rechten van een plaatselijke kerk met voeten trad. Sommigen waren van mening, dat het heel simpel was en dat we maar gauw moesten gaan stemmen. De praeses riep weer: "Broeders, broeders!" Ook stelde hij weer de vraag, of het nu zo moest.

Broeder Donkers kwam weer in de benen en legde de plechtige verklaring af, dat volgens hem de kerk helemaal aan het dwalen was en dat deze verwarring slechts een teken was van de enorme geestelijke verwarring, die overal heerste op ieder terrein des levens.

Een andere afgevaardigde deed het voorstel, om beide voorstellen af te wijzen en om over dit nieuwe voorstel te stemmen. Dit bleek een belangrijke bijdrage te zijn tot vergroting der verwarring.

Daarna gaf de voorzitter een heel harde klap met de hamer en sprak met schrille stem: "Pauze!"

We klommen met elkaar weer naar beneden, om koffie en versnaperingen in te nemen.

"Mag jij hier nogal graag zijn?" vroeg en mede-ouderling me met een meewarig gezicht. "Ik wil naar huis. Ik moet nog een paar uur rijden naar huis en morgen om vijf uur moet ik er weer uit voor de koeien.

Ik antwoordde, dat al die langpratende dominees eens een beetje moesten denken aan boer en werkman, die de volgende dag weer op tijd aan de arbeid moesten. Voor ons was er geen uitslapen bij!

Na deze verfrissende pauze vroeg de voorzitter, wie van de broeders er vóór was en wie er tegen, om de kerk van H. steun te verlenen. Niemand was er voor en allen waren er tegen. In een halve minuut was de hele zaak aan de kant!

Een uur later was de vergadering afgelopen. Moe gestreden, verzadigd van goede spijzen, tevreden met bereikte resultaten, voldaan door het samenzijn als broeders, groetten we elkander en bestegen de auto's.

"Dat was een mooie en kalme meeting," merkte onze dominee terloops op, terwijl we over de weg vlogen. "A-hum," antwoordde ik, deels omdat ik het niet helemaal met de spreker eens was en deels omdat ik angstig naar de snelheidswijzer keek, die bij de 80 stond.

"Het is toch een wonder, Arie, dat de Here door middel van zulke kleine en kijvende mensjes als wij Zijn kerk blijft bouwen, of niet soms? Op dit punt was ik het roerend met de spreker eens.

Heelhuids kwamen we thuis. We waren weer wonderlijk bewaard gebleven. "Dominee, doe toch kalm aan met rijden!" "Arie, als ieder zo kalm en rustig was als ik op de classis en op de wegen, dan was er nooit twist en verwarring en gebeurden er nooit ongelukken!

Akelig zelfgenoegzaam reed de weleerwaarde weg. Zolang er nog zulken zijn, zal het wel gevaarlijk blijven in de kerk en op de wegen . . . .

Arie.

A PREY TO SATAN

Written by C. SLUYS — Price $ 3.00

TROWEL AND SWORD, Periodical for the edification and defense of the Reformed, Presbyterian Faith and Life in Australia and New Zealand, contains the following Book Review:

"The book 'A Prey to Satan' is written by a Dutch immigrant in America, who has earlier published several novels in The Netherlands. For this novel too, the setting is in The Netherlands and Germany. The main characters in the book are people of the Reformed Church, people in whom the tensions between good and evil are great. The chief characters are two men who came from Christian Homes, but fell "A Prey to Satan". The plot is very thrilling. The story keeps moving and is often filled with suspense. It includes daring thefts, and even a murder.

I heartily recommend this book for light and interesting reading, which will at the same time serve as a warning against the subtlety of sin, and stimulate one to greater diligence in living close to the Lord, Who is the only One through whom we, as Christians can escape the snares of Satan. Parents would do well to present it to their teenage children and young people."

THIS BOOK IS PUBLISHED BY:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONTARIO

Christian Educational Centre

On May 15th, 1963 another important step was made in the promotion of Christian education in the Hamilton District. On that day the above "Centre" was bought from the Jehovah's Witnesses on 521 West 5th Street in Hamilton, Ontario.

This property consists of an assembly hall on a lot of approx. 300 ft. frontage and 210 deep, adjoining the properties of the Calvin Christian Grade School on the South side and the Hamilton District Christian High School on the East side.

This hall has an auditorium with a seating capacity of approx. 300 people with a stage and washrooms.

Downstairs is a smaller locality, accommodating about 150 people, a kitchen and a room for meetings.

This project has been financed in a special way through the intermediary of the Holland Life Insurance Company.

Members are those who take out a special policy for this purpose or donate an amount of $450.00 towards the organization.

This Society, which will be incorporated as soon as possible, is a separate body with a specific aim, namely "to make this a self-supporting and preferably a money-making project with the ultimate goal to be of service to Chrstian education in general and to the educational institutions on the broadest possible basis."

We are thinking of a Christian day nursery — winter lectures — summer-courses, vocational guidance — improving the property grounds — renting the hall out for wedding parties — conferences — meetings etc.

A special brochure will be published shortly with more detailed outlines as to the various goals in mind.

It is the intention to have the "Centre" in operation by September 1st, 1963.

Without interfering in any way with organizations already existing and active in the field of Christian education, we believe that this "Centre" will find its specific place in proclaiming God's Kingdom in the midst of our people and our Canadian fellow citizens.

For more information about this Christian Educational Centre please contact the Secretary ad hoc: Mr. A. J. Klein, 217 Limeridge Road West, Hamilton, Ont.

C.L.A. Trenton Construction Workers ontvingen thans certificatie

Van de Christian Labour Association of Canada ontvingen wij het bericht, dat de Ontario Labour Relations Board thans de Trenton Construction Workers Association, Local 52, aangesloten bij de CLAC certificatie heeft verleend.

Zoals bekend heeft Chief Justice Mr. McRuer op 2 Mei j.l. de beslissing van de Ontario Labour Relations Board, waarbij aan de Trenton Local, en dus aan de CLAC, certificatie geweigerd was, vernietigd. Met deze rechterlijke uitspraak was echter de betreffende local nog niet in het bezit van certificatie. Thans is dit echter een feit geworden. De certificatie was gedagtekend 4 Juni 1963 en ondertekend door de Deputy Vice-Chairman of the Labour Relations Board, Mr. L. A. MacLean. Bij het certificaat was een schrijven gevoegd, waarin het volgende werd vermeld:

1. On November 13th, 1961, the Board dismissed the application made by applicant, the Trenton Construction Workers Association, Local No. 52, affiliated with the Christian Labour Association of Canada to be certified for a unit of employees of the respondent, Tange Company Limited. On May 2nd, 1963, an order quashing the Board's decision was made by Chief Justice McRuer of the High Court.

2. Having regard to the order of the High Court, the Board finds that the applicant in this case is a trade union within the meaning of section 1 (1) (j) of The Labour Relations Act.

3. The Board further finds that all employees of the respondent at Trenton, save and except foremen, persons above the rank of foreman and office staff constitute a unit of employees of the respondent appropriate for collective bargaining.

4. The Board is satisfied on the basis of all the evidence before it that more than fifty-five per cent of the employees of the respondent in the bargaining unit, at the time the application was made, were members of the applicant at the material times fixed in accordance with The Labour Relations Act and the Board's Rules of Procedure.

5. A certificate will issue to the applicant.

Wij hebben reeds eerder bij de uitspraak van Chief Justice McRuer stil gestaan (zie ons nummer van 10 Mei j.l.), zodat wij hierop niet breed behoeven in te gaan.

Toch willen wij er nog wel even de aandacht op vestigen, dat hier iets bijzonders heeft plaats gevonden. Hierin mogen wij terrecht God's leiding zien, die niet alleen tot dankbaarheid stemt, doch eveneens zeer bemoedigt.

De CLAC tekent bij het bericht over deze certificatie het volgende aan:

"We are deeply grateful that under the blessing of God our lawyers' able defense of the C.L.A.C.'s case led the Supreme Court of Ontario to rule that the C.L.A.C. has a right to certification and that the Labour Board issued a certification. The successful conclusion of the C.L.A.C.'s legal action is considered to be of great significance to the future of all Christian action in Canada and the development of our national life."

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

10 JAAR GELEDEN:

Opstand in Oost-Berlijn

15 JAAR GELEDEN BEGON DE KOUDE OORLOG

In Juni a.s. zal het 15 jaar geleden zijn dat de wereld voor het eerst te maken kreeg met een nieuw middel in de politiek: de blokkade van West-Berlijn. De geallieerden en de Russen kregen verschil van mening over financiële kwesties betreffende de geldhervorming in Berlijn. Van het een kwam het ander en voor het eerst werd de felheid van de koude oorlog zichtbaar. Uiteindelijk blokkeerden de Russen West-Berlijn en het leven van de stad hing aan een zijden draad.

De geallieerden stelden echter een luchtbrug in van juni 1948 tot mei 1949. In deze periode maakten zij 200.000 vluchten naar de belegerde stad en vervoerden totaal 2 miljoen ton aan goederen door de lucht.

Het waren spannende maanden en de wereldvrede was toen meer dan eens in gevaar. De uiteindelijke splitsing van Berlijn kwam uitdrukking in nov. 1948 toen de kommunisten voor Oost-Berlijn een eigen bestuur instelden.

In mei 1949 hieven de Russen hun blokkade van West-Berlijn op, het was hun niet gelukt deze stad in hun macht te krijgen.

Door hun "greep" op Berlijn hielden zij echter een prachtig middel in de hand om — wanneer zij dit wilden — de politieke spanning op te drijven. Tot op heden is Berlijn nog steeds een van de belangrijkste politieke "spanningsgebieden" in de wereld.

In juni 1953 brak er in Oost-Berlijn (en ook in andere steden in Oost-Duitsland), een opstandige beweging uit tegen het kommunistische regime. Deze opstand veroorzaakte in de gehele wereld grote opschudding.

Met behulp van de dreiging van Russische tanks werd de opstand onderdrukt, Berlijn bleef de "gespleten" stad.

West-Berlijn werd het symbool van de vrijheid in de wereld.

In de loop der jaren — en ook nog in de komende jaren — zijn er grote spanningen rond de kwestie Berlijn ontstaan.

Dat de bevolking van West-Berlijn duidelijk aan de kant van het Westen staat, bleek o.a. uit de verkiezingen in 1958. Toen haalden de kommunisten slechts nauwelijks 2% van de stemmen.

BERLIJN EN GROTE STEDEN

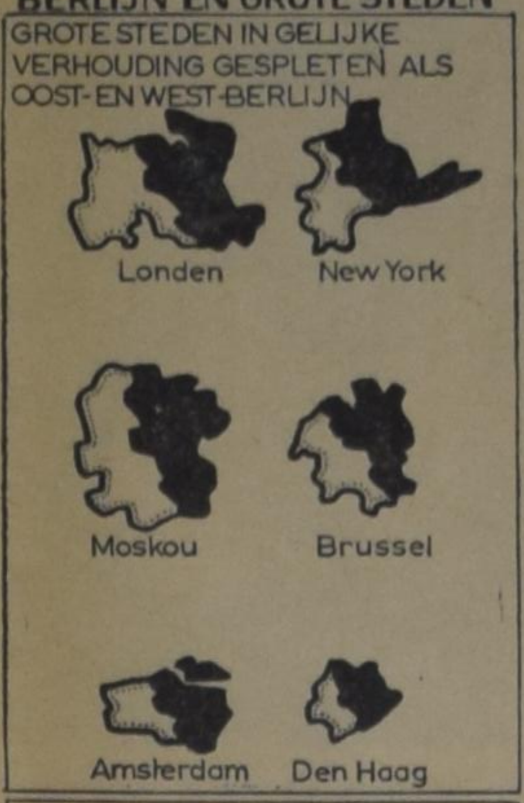

In al die jaren kreeg de wereld ook steeds meer te maken met de vluchtelingen uit Oost-Duitsland. Totaal zijn er ruim 2,7 miljoen mensen naar het Westen gevlucht en 80—90% van deze vluchtelingenstroom kwam via West-Berlijn. In de eerste helft van 1961 werd de vluchtelingenstroom bijzonder groot en soms kwamen meer dan 2000 vluchtelingen per dag West-Berlijn binnen. Oost-Berlijn begon met het aanleggen van steeds meer versperringen langs de sektorgrens en op 15 aug. 1961 begon men met de bouw van de "muur". Op slag werd deze "muur" het symbool van de "harde vuist" uit het Oosten.

Met het materiaal voor deze "muur" had men ca. 150 gezinnen een woning kunnen bezorgen, nu staat er slechts die zinloze "chinese muur", en de koude oorlog gaat in Berlijn verder.

Hoe lang nog?

De enige Republikeinse Regering die Canada ooit heeft gehad

door John Gellner

(Can. Scene) — Het lijkt heel onwaarschijnlijk, maar er heeft eens een republiek bestaan binnen de grenzen van Canada, al was het dan ook een heel klein en ongeorganiseerde, en heeft zij slechts heel kort bestaan. Het was de republiek Caledonië, later de Republic of Manitoba genoemd, met Portage La Prairie als hoofdstad.

De stichter van deze vreemde staat was een tamelijk fantastische knaap met de naam Thomas Spence, die in 1866, net een jaar voor de Confederatie naar Fort Garry het tegenwoordige Winnipeg was gekomen. In die tijd was het uitgestrekte land vanaf de grens tot aan de Noordelijke IJszee bekend als Rupert's Land, dat bestuurd werd door de Hudson's Bay Company, een recht dat reeds in 1670 was verleend. Het land viel onder de Engelse wet, maar er werd slechts losjes de hand aangehouden door een organisatie, die meer in commerciële dan in politieke belangen was geinteresseerd.

Zoals we al zeiden was Spence een man met geweldige ideeën. Bij zijn aankomst in Fort Garry liep hij op de Confederatie vooruit door een openbare vergadering bijeen te roepen om een mogelijkheid van een unie van alle Britse bezittingen tussen de Atlantische en de Stille Oceaan te bespreken. Ook verwierf hij enige algemene bekendheid doordat hij een boodschap zond op een stuk berkebast aan de Prins of Wales, voorgevend dat deze door één of ander Indiaans opperhoofd was geschreven die de prins uitnodigde voor een grote jachtpartij op de prairies. Hij smaakte de voldoening een brief terug te ontvangen van de Colonial Secretary in het verre Londen (Engeland), waarin deze meedeelde, dat de Prins tot zijn spijt niet in staat was te komen.

In 1867 verhuisde Spence naar Portage La Prairie, een kleine nederzetting op de prairies, die 14 jaar daarvoor was gevormd. Daar riep hij de republiek uit en hij benoemde zichzelf tot haar eerste president. Zij vriend, een zekere Findley Ray, werd staatssecretaris, terwijl enkele andere boezemvrienden werden benoemd tot leden van het kabinet. Het regeren van deze vreemde republiek bestond voornamelijk uit het heffen van invoerrechten op alle in dit gebied ingebrachte goederen en in het uitgeven daarvan in whiskey. Er werd aanzienlijk gemopperd onder de weinige inwoners van dit gebied over deze nieuwe belastingsdruk, maar daar het gebruik dat van de opbrengst gemaakt werd zeer naar de zin van Spence's ondernemende vrienden was, werd alle oppositie tegen het republikeinse regime in de kiem gesmoord.

Het is droevig te moeten vertellen, dat de Grote Republiek van Caledonia, of van Manitoba, viel door de oppositie van een gewone schoenmaker, een Schot genaamd MacPherson, die door enkele anderen werd gesteund. Zij waren het die de regering omver hebben gegooid, eenvoudig door het toedienen van een flink pak ransel.

Zo viel de enige republikeinse regering die Canada ooit heeft gehad. De President van de Republiek van Caledonia, Thomas Spence, verliet Portage na de ontbinding van de door hem opgerichte Staat en wijdde zich verder aan de minder verheven taak van het winnen van zout aan de oevers van het Manitoba Meer.

Verzorging van
AL UW REIZEN,
PASPOORTEN ENZ.
W. Vander Beek
623 West 5th St.
Hamilton, Ont.
Tel 385-6930

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal
te Hamilton, Ont., W. Haverkamp te Kalamazoo, Mich. en H. VanderKam te Jenison, Mich.

Beroepen
te High River, Alta., G. Bouma te London, Ont.

Bedankt
voor Richmond, B.C., P. M. Jonker te Brampton, Ont.
voor Niagara Falls, Ont., H. Van Andel te New Westminster, B.C.

MINISTERS

vacationing near Ottawa, our capital, who would be willing to preach in our church on July 21, July 28, August 18 and August 25 are kindly requested to contact Mr. J. Oegema, 1 Kimdale St., Ottawa 12, clerk of Calvin Christian Reformed Church of Ottawa.

The "Grace" Chr. Ref. Church of Cobourg needs

PULPIT SUPPLIES

for Aug. 11 and 18. Contact Mr. J. Heideman, Baltimore, Ont.; phone Baltimore 68 R 11.

Voor een geslaagde vacantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

Bracebridge, Muskoka.

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid.

R. S. Bakema Tel. 645-2738
(35 mijl van de Chr. Ref. Church in Orillia)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Our Heavenly Father gladdened our family circle with the birth of

MICHAEL JOHN

Mr. & Mrs. Pieter Brouwer.

Gerrit Peter.
Sonya.
Peter Sybren.
Tricia.
Frederick William.

Grand Rapids 6, May 30, 1963.
960 Dunham S.E., Mich., U.S.A.

With gratitude to our covenant God, we announce the birth of our daughter

MIRANDA ERICA

Cor & Reine Schuurman.

June 4th, 1963.

R.R. 2,
Branchton, Ont.

The Lord has granted us a child

MAYNARD ALLAN

born on June 5th, 1963.

A brother to Eddy.

He is named after his grandfather Meine Oldejans.

Isaiah 65:18, "But be ye glad and rejoice for ever in that which I create; for, behold, I create Jerusalem a rejoicing, and her people a joy."

Mr. and Mrs. A. Witvoet.

2072 Edinburg Drive,
Burlington, Ont.

Mr. & Mrs. Tiemen Oosterhof, R.R. # 1 Wanstead, Ont. wish to announce the marriage of their only daughter

HIELKJE

to

Mr. WIEGERT VAN ROOYEN

the Lord willing on Friday, June 14, 1963, 7:30 p.m. at the Christian Reformed Church, Wyoming, Ont.

Rev. A. VandenBerg officiating.

With gratitude to God we hope to remember, on June 14th, the 35th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

JOHANNES VANDERWEKKEN

and

GEERTJE VANDERWEKKEN—VANDERSTAAIJ

We pray that God will bless and spare them for us all for many years.

Clive, Alberta:
John & Ann Vanderwekken.
Clive, Alberta:
Joe Vanderwekken & Frances.
Spruce View, Alberta:
Sylvia & Bill Fokkens.
O.V.C. Guelph, Ontario:
Bill Vanderwekken.
and grandchildren.

Box 906, Lacombe, Alberta.

HOLIDAY PARK

On Hwy. 97 & Hwy. 3 and Shaka Lake, Okanagan Falls, B.C. Tent and trailer space. Playground - Swimming - Water skiing. Fully modern washrooms and showers. Outdoor kitchen. Bill & Anne O'Reilly-Golhof.

The Lord willing we hope to celebrate on June 16, 1963 the 25th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

GERRIT TOORNSTRA

and

ANTJE TERPSTRA

May the Lord bless them and keep them for many years to come.

Sita and Jack Dost,
Annette Carol.
Clarence & Mary.
Jacob.
Winnie.
Grace.
Peter.
Bert.
Jack.

12211 - 48 St.
Edmonton, Alberta.

In Jezus ontslapen in de ouderdom van 69 jaar, onze geliefde Man, Vader en Grootvader

LAMBERT HAMMINGA.

Ps. 23.

Gerritje Hermanna
Hamminga—Japin.

Cottam, Ont.:
Henk Boer.
Willy Boer—Hamminga.

Hamilton, Ont.:
William Hamminga.
Maureen Hamminga—McLoughlin.

Norway, Ont.:
Luurt Hamminga.
Ellen Hamminga—Nielsen.

Orillia, Ont.:
John Vegter.
Johanna Vegter—Hamminga.

6 Mei 1963.

12 Maple St.,
Kingsville, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone

AARN KLOOSTERMAN

representing

Harold Forster & Co.

REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

REMBRANDT HARMSZ. VAN RIJN

(1606—1669)

De Scotiabank begroet een der scheppende genieën uit Noord-Europa — Rembrandt — de Hollandse schilder en etser. Waarschijnlijk heeft geen ander man zulk een meesterschap bereikt dan Rembrandt met de effecten voortgebracht door bedreven vermenging van licht en schaduw. Hij kon het doek belichten met nederige taferelen en evenzeer met verheven religieuze ervaringen van het mensdom.

Denkt U erover om een reis naar Holland te gaan maken? PSP zal U helpen om daar te komen. Het antwoord is met spaargelden die op het leven verzekerd zijn, daarbij gebruik makend van het Persoonlijke Waarborg Programma van de Scotiabank.

Bepaalt Uw bestemming. Bereikt het met maandelijkse stortingen. Vraag vandaag nog naar dit plan . . . . bij Uwe vriendelijke Scotiabank.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

FARM FOR SALE

130 acres clay loam near Allenford, 75 acres tiled, Sauble river across back. 40 acres good hay. Good buildings and fences. Contact owner Earle Gordon, Allenford, Ont.

Help wanted immediately:

A SINGLE MAN

for general farmwork. No milking. Good wages. Apply: Wm. Kell. Phone Lefroy 182R5. For information phone Ralph Tevelde, 17R33 Stroud, Ont.

Toronto District Christian Highschool

Enrollment

The Board of the Toronto District Christian Highschool invites parents to enroll their children for attendance in grades 9 and 10 during the school year 1963-1964.

The school will be held in rooms of the Second Christian Reformed Church, Albion Road, in Rexdale.

Information re. tuition, teaching staff may be obtained from the office of the secretary, % 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ontario.

TEACHERS WANTED

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

ONE TEACHER

qualified, for grades 5b and 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A QUALIFIED TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given bij the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

TEACHER

needed for the lower grades.

Please send your application to The John Calvin Christian School Society, Mr. R. Klapwyk, Principal, College Ave., R.R. 6, Guelph, Ont.

The Holland Marsh Christian School needs

2 TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. The School Society owns two houses, within walking distance of the school, which are available if a teacher would so desire. Please send inquiries and applications to Mr. R. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Vancouver Christian School Association, due to increased enrollment, will need an additional

TEACHER TO TEACH TWO ELEMENTARY GRADES

Musical ability is desirable, but not essential. Stating all qualifications, experience, and references, apply to: G. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C., Canada.

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.

(Five Rooms)

will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The TORONTO DISTRICT CHRISTAN HIGH SCHOOL is in very **urgent** need of a

PRINCIPAL

to teach Mathematics and Science in Grades 9 and 10.

Minimum requirements: B.A. degree.

Send applications immediately to: Mr. F. J. Reinders, Chairman, 11 Pakenham Drive, Rexdale, Ontario, Canada.

BUY A FARM WHILE YOU SEE THE CROPS ON IT!

FARMS, HOUSES AND BUSINESS

LISTOWEL, LUCKNOW AND BLYTH DISTRICT

FOR EXAMPLE:

130 acres, all workable. 8 room brick house. Barn 60′ x 80′. Implement shed. Henhouse. 60 acres oats sells with farm. 35 acres hay, 35 acres pasture. Hydro. $ 15,000.—, down $5,000.—, or cash $13,000.—.

100 acres, 75 plowable. 8 room ins .brick house, 2 bathrooms. Barn 58′ x 56′. Impl. shed new 24′ x 60′. New poultry building holds 3,000 layers, building cost $6,320.— plus $1,000.— equipment. Asking $19,000.— with terms.

300 acres, 240 plowable. Two houses, one with all conveniences. 4 barns, 1 barn holds 160 head of beef, all steel, new. All buildings very good. Hydro everywhere. Asking $50,000, half down. Mortgage 5%.

We have many houses in and around Listowel, close to factories.

Restaurant with gaspump and garage. Including modern apartment. Turnover $96,000.— yearly. Garage past rented for $70.— monthly. Stock included. 2½ acres land. B.A. will take $20,000 mortgage. Price $47,000.—.

Hardware business in large village.

Greenhouses with store in booming town. Keeps 3 man working.

Two modern Motels, 60 and 35 rooms.

WE HAVE MORE.

CAMPBELL'S Real Estate and Insurance

LISTOWEL, ONT.
Contact CASEY DE HAAN, Trowbridge, Ont.
Phone105-7J2 Listowel, Ont.

WANTED: Reliable man as

ASSISTANT MANAGER

FOR PAINT STORE IN KITCHENER.

Experience preferred but not essential.

Apply at: United Paint Store, Mr. F. Brouwer, 28 Benton Street, Kitchener, Ont. Tel. SHerwood 3-8612; or at: Mr. T. Vierssen, 58 Aikman Avenue, Hamilton, Ont., JAckson 9-1872.

Three Dairy Farms in the Drayton area,

close to Church and School:

200 acre farm, good house, barn 90x100. Milk contract. $18,500.— yearly. Price $36,000.—.

160 acres farm. Good buildings. Milk sales yearly $12.700.—. Price $26,500.—. With stock and implements $40,000.—.

200 acre farm. Buildings excellent. Milk sales yearly $17,000.—. With stock and implements $70,000.—.

300 acres. 2 homes and 3 barns. Yearly milk sales $20,000. Price $75,000.—. With stock and implements $120,000.—.

Call Floris van Eyl, R.R. 1, Gorrie. Phone Fordwich 35 R 2.

In the **CLINTON AREA**, close to Church and School: two very good farms.

222 acre farm. 10 room brick home. Milk sales yearly $10,000.—. Price $65,000.—. 40 milk cows included.

230 acres. Very good buildings. Milk contract $13,000.— yearly. Price $35,000.—.

Call C. Buruma, R.R. 1, Clinton. Phone HU 2-3287.

Salesmen for

JOHN BOSVELD, Realtor, MEAFORD, ONT.

ZESDE ZONDAGSSCHOOL CONVENTIE IN ONTARIO

Wij vernemen, dat de zesde Sunday School Convention dit jaar gehouden zal worden in Woodstock, Ont. In vorige jaren werden deze conventies steeds gehouden op een Woensdag. Hierdoor was het mogelijk des avonds een openbare vergadering te houden, die de conventie besloot.

Van verschillende zijden werd er echter op aangedrongen een proef te nemen met de Zaterdag, omdat verscheidene teachers niet in staat waren een dag midden in de week vrij te nemen. Hieraan is thans bij wijze van proef voldaan, hetgeen echter meebracht, dat de "mass meeting" in de avood moet vervallen, wil iedereen in de gelegenheid zijn tijdig voor de Zondag thuis te zijn.

De conventie zal gehouden worden op 13 juli a.s. De registratie zal beginnen om 9 uur in de morgen in de **Chr. Ref. Church van** Woodstock, Ont. Deze kerk is gelegen aan de kruising van de highways 401 en 59 en is vanaf de highway gemakkelijk te zien.

In de morgen zal de bekende secretaris van de Christian Reformed Board of Home Missions, Rev. M. C. Baarman, een lezing houden over de persoonlijke overtuiging van de teacher. Hiermede zal een zeer belangrijk onderdeel van het werk in zondagsschool en evangelisatiewerk worden belicht. Deze lezing zal worden gevolgd door een bespreking.

In de middag zal er sectiegewijs vergaderd worden. Deze secties zullen zoveel mogelijk worden geleid door beroeps-onderwijzers en zal worden gesproken over de pre-onderwijzeressen. In deze secties zal worden gesproken over de presentatie van de les in het licht van de lezing van de morgenvergadering.

De dag zal worden besloten met een banquet in de Y.M.C.A. te Woodstock, aan welk banquet het woord zal worden gevoerd door Rev. L. Doezema van Drayton, Ontario.

Tijdige opgave van deelname zal worden op prijs gesteld en dient te geschieden bij de penningmeester, Mr. H. Vander Windt, 115 Queen St. W., Brampton, Ont.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. — Phone
GRIMSBY, R.R. 1 — WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

BOEKBESPREKING

HET BOEK JOZUA

Bewerkt door Prof. Drs. J. A. Schep, in de serie: De Bijbel toegelicht voor het Nederlandse Volk. Uitgave: J. H. Kok, Kampen.

Wie een eenvoudige en practische verklaring van de bijbel zoekt en daarbij voor de Hollandse taal (en de oude Statenvertaling!) niet bang is, vindt in deze serie zeker wat hij zoekt.

Het deeltje over Jozua is bewerkt door Prof. Schep, die aan het Reformed Theological College te Geelong (Australië) doceert.

De uitleg is duidelijk. De gebruiker hoeft zijn hoofd niet te breken over wetenschappelijke problemen of tekstcritische kwesties waarvoor het boek Jozua ons stelt; de tekst wordt toegelicht op een zodanige wijze dat de zin, ook de practische zin van het bijbelwoord ons duidelijk wordt. We hebben een aantal bladzijden van dit deeltje gelezen en moeten zeggen dat het zijn plaats in deze serie met ere inneemt.

Wie heeft de moed om een dergelijke uitgave eens op te zetten in de Engelse taal, voor persoonlijk-, gezins- en verenigingsverbruik? We hebben het nodig als brood!

J. Kuntz

•

"HET VERBAND TUSSEN ONZE BELIJDENIS EN ONZE KERKORDE" heet de rectorale rede, uitgsproken door Prof. J. Hovius, bij de overdracht van het rectoraat aan de Theologische Hogeschool der Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het motief waarom Prof. Hovius tot de keus van dit onderwerp kwam, kunt u in zijn concluderende opmerkingen vinden. Hij zegt: "Door allerlei theologieën en door veelsoortige stromingen van biblicisme, subjectivisme en spiritualisme wordt het gezag der Belijdenis gerelativeerd en daardoor ondermijnd. En daarmee gaat gepaard de minachting, uitholling en verwerping van de gereformeerde Kerkregering i.c. van onze Kerkorde".

Op de hem eigen d.i. serieuze wijs — gaat de hoogleraar uiteenzetten wat onze Belijdenis (vervat in de 3 Formulieren van Eenheid) is. In de Belijdenis spreekt de Kerk uit, wat zij houdt voor de Waarheid naar Gods Woord. De Belijdenis spreekt niet anders dan wat het Woord zegt. Gods Woord is bron en toetssteen van onze Confessie.

Uit deze Confessie is de orde der Kerk opgebouwd. Dit wordt met veel bewijsmateriaal aangetoond. Zodat wij kunnen zeggen: "wie kerkordelijk leeft, leeft confessioneel en wie confessioneel denkt en doet, leeft Schriftuurlijk.

Terug tot de H. Schrift, Confessie en Kerkorde, is de steeds herhaalde oproep in dit helder betoog. **Niet minder dan 14 bladzijden** zijn gevuld met 71 aantekeningen en verwijzingen. Voor hen, die deze materie nader willen onderzoeken, een betrouwbare gids temidden van vele studiebronnen.

Een ieder, die belangstelt in de trias: Schrift-Confessie-Kerkorde moet van dit woord kennis nemen.

De Fa. Weissenbach & Zn. te Sneek (Holland) zorgde voor een keurige uitgaaf.

•

Onder de naam "RELIGIO REFORMATA" verschijnt bij de Uitgeverij B. Weissenbach & Zn. te Sneek (Holland) een nieuwe prekenbundel over de Heidelbergse Catechismus, verzorgd door predikanten van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland.

Dit is de derde Catechismus-prekenbundel in de Chr. Ger. Kerken in Nederland. Wel een bewijs dat de Heidelbergse Catechismus onder onze mensen leeft.

Dat deze nieuwe bundel juist nu verschijnt, nu de Kerken van Reformatorisch belijden 4 eeuwen dit gulden leerboek gebruiken, is de beste uiting van dankbaarheid jegens de Koning der Kerk, Die Zijn dienaren Olevianus en Urzinus heeft gesteld tot een uitgebreide zegen.

Ds. S. v.d. Molen opent de reeks met Zondag 1, het voorspel op de in 51 Zondagen volgende compositie.

Schriftuurlijk-practisch (gelijk onze Catechismus is) is ook deze eerste preek.

Van hele harte beveel ik "Religio Reformata' 'aan, tot zegen van elke lezer.

De prijs is slechts 5 guldens per kwartaal.

L.

Four Seasons Travel (OSHAWA)

57 King St. East, Oshawa

Tel. 728-6201, OSHAWA - WHITBY, - BOWMANVILLE

Wij zijn professionals in het reiswezen en garanderen de laagst mogelijke prijzen per schip of vliegtuig. Onze service is absoluut gratis.

JAN KESSLER — HANS HAAGMANS

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

DE NIAGARA GRAAFT ZIJN EIGEN GRAF

Als men geen maatregelen neemt zal de beroemde Niagara-waterval over honderd jaar geheel verdwenen zijn. De enorme kracht van deze waterval is er de oorzaak van dat het water delen van de bodem slijpt en op deze manier verdwijnt er steeds meer "bodem" uit de Niagara en de waterval wordt ook steeds lager. In vroeger tijden lag de waterval op een heel ander plaats dan thans, zie kaart. De laatste jaren is er een grote slijtage van de "bodem" en de oevers merkbaar. Nog niet zo lang geleden is er wederom een grote hoeveelheid rots van de oever door het water meegesleurd. Het afbrokkelen van de oevers gaat steeds sneller en een groep deskundigen maakt thans een studie hoe men de Niagara van de dreigende ondergang **kan redden,** want de waterval graaft letterlijk zijn eigen ondergang. Men werkt aan een plan om scheuren en gaten in de bodem van de rivier te dichten met beton terwijl men langs de bedreigde oevers stenen "stootranden" zou willen aanbrengen om de kracht van het water te breken. Om de kracht van de stroom van richting te veranderen overweegt men ook om "golfbrekers" op de bedreigde punten te bouwen.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Wat het Minimum Loon Programma betekent voor U

Het nieuwe minimum loon programma van de Provincie van Ontario treedt op 30 Juni 1963 in werking. Deze wetgeving werd door Uw regering voor Uw welzijn ingevoerd. Het is in Uw eigen belang om de bijzonderheden van dit programma te bestuderen. Misschien hebben sommige vragen hieronder beantwoord betrekking op U

V. *Waar is het Minimum Loon Programma van toepassing?*

A. De steden Hamilton, Oshawa en Toronto; de voorsteden Ajax, Aurora, Burlington, Dundas, Leaside, Milton, Mimico, Newmarket, New Toronto, Oakville, Port Credit, Richmond Hill, Stoney Creek, Streetsville, Weston en Whitby; de dorpen Forest Hill, Long Branch, Markham, Pickering, Stouffville, Swansea, Waterdown en Woodbridge; de gemeenten Ancaster, East Flamborough, East Whitby, East York, Etobicoke, Markham, Nelson, North York, Pickering, Saltfleet, Scarborough, Toronto, Trafalgar, Vaughan, West Flamborough, Whitby, Whitchurch en York.

V. *Hoe is het van toepassing op de meeste werknemers?*

A. Mannelijke werknemers dient tenminste $1.00 per uur vanaf 30 Juni 1963 te worden betaald. Vrouwelijke werknemers dient tenminste 85¢ per uur vanaf 30 Juni 1963 te worden betaald; 90¢ per uur vanaf 30 September 1963; 95¢ per uur vanaf 31 December 1963; $1.00 per uur vanaf 31 Maart 1964.

V. *Hoe is het gesteld met overuren?*

A. De gewone minimum loonregeling is van toepassing.

V. *Hoe is het van toepassing op bouwvakarbeiders?*

A. De minimum loonregeling voor bouwvakarbeiders is $1.25 per uur.

V. *Hoe is het gesteld met Hotel en Restaurant werknemers?*

A. Mannelijke werknemers dient tenminste $1.00 per uur te worden betaald. Vrouwelijke werknemers beginnen met een minimum van 85¢ per uur vanaf 30 Juni 1963, met een verhoging tot 90¢ per uur vanaf 30 September 1963, tot 95¢ per uur vanaf 31 December 1963 en tot $1.00 per uur vanaf 31 Maart 1964.

V. *Kan een restaurant werkgever de waarde van maaltijden van de verdiensten aftrekken?*

A. Ja, doch slechts tot een maximum van 50¢ per maaltijd of een totaal van $10.00 per week—vooropgesteld dat de werknemer daadwerkelijk de maaltijden heeft gegeten.

V. *Zijn in het programma werknemers beneden 18 jaar begrepen?*

A. Ja. Indien zij deel uitmaken van het normale personeel dienen zij hetzelfde minimum als ieder ander te ontvangen. Indien zij studenten zijn, die slechts een deel van de tijd werken of indien zij boodschappers, loopjongens of krantenverkopers zijn, is hun minimumloon 80¢ per uur.

V. *Wat gebeurt er als een werknemer wordt opgeroepen voor minder dan een volle dag?*

A. Aan hem dient het minimum loon voor minstens drie uur te worden uitbetaald. Indien hij langer werkt, dient hij voor elk uur te worden uitbetaald.

H. L. Rowntree

Hon. H. L. ROWNTREE
Minister van Arbeid

Volledige gegevens betreffende het Minimum Loon Programma zijn verkrijgbaar voor werkgevers en werknemers bij het Department of Labour.